

Digitala domare eller engagerade tittare?

En kvalitativ studie av kön, moral och negativa värderingar i
kommentarsfält kring Robinson

KURS: *Uppsats i MKV, 30 hp*

PROGRAM: *Medie- och kommunikationsvetenskapliga programmet*

FÖRFATTARE: *Tindra Redenfors, Alicia Carlsson*

TERMIN: *HT25*

Abstract

Digital comment sections have become important spaces where audience opinions and values are made visible. Reality television often creates strong reactions, and participants in these programs are frequently judged and discussed on social media. This study examines how language is used in comment sections connected to the Swedish reality television program *Robinson* to express, reinforce, and sometimes question negative views of the participants.

The aim of the study is to analyze how misogynistic expressions, moral judgments, and other forms of negative language are created through interaction between users. The study focuses on how language is used to judge participants' behavior, performance, and personal value, and how these judgments are strengthened when other users agree or repeat similar comments.

The material consists of comments collected from posts on *Robinson's* official Facebook page. The analysis is based on critical discourse analysis and focuses on how language shapes meaning, norms, and social boundaries in the comment sections. The study is guided by earlier research on reality television, audience participation online, gender, and evaluative language.

The results show that the comment sections work as social spaces where participants are judged based on ideas about morality, performance, and gender. Negative comments do not only focus on what participants do in the program, but also describe them as certain types of people. Female participants are judged more harshly, especially when they show emotions or make strategic choices. The study also shows that repeated comments and agreement help make negative language seem more normal, although some users question or challenge these views.

In conclusion, the study shows that language in comment sections does not only reflect audience opinions, but also plays an active role in shaping and spreading ideas about gender, morality, and value in a reality television context.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.2 Syfte och frågeställningar.....	2
1.3 Centrala begrepp.....	2
2. Bakgrund.....	4
3. Tidigare forskning.....	5
3.1 Reality-TV som genre.....	5
3.2 Kommentarsfält som social arena för värderingar och bedömningar.....	7
3.3 Varför uppstår hat i digitala kommentarsfält.....	8
3.4 Moral som publikpraktik i digitala kommentarsfält.....	10
3.5 Affekt och känslors betydelse i digitala kommentarsfält.....	11
4. Teorier och begrepp.....	13
4.1 Kritiskt diskursanalys.....	13
4.2 Publikteoretiska perspektiv.....	14
4.3 Genusteori.....	16
4.4 Neoliberalism och prestationslogik.....	17
4.5 Hatkommentarer som analytiskt begrepp.....	18
5. Metod och material.....	20
5.1 Analysschema och tillvägagångssätt.....	20
5.2 Empiriskt material.....	22
5.3 Urval.....	23
5.4 Kodning och kategorisering.....	23
5.5 Forskarens reflexivitet och trovärdighet.....	24
5.6 Etiska överväganden.....	25
6. Resultat och analys.....	26
6.1 Tema 1: Prestation, värde och tävlingsduglighet som moralisk måttstock.....	26
6.2 Tema 2: Moral, rättvisa och föreställningar om legitimt spelande.....	30
6.3 Tema 3: Förlöjligande, banaliserande språk och konstruktionen av sociala hierarkier.....	33
7. Diskussion.....	36
8. Slutsats.....	39
8.2 Vidare forskning.....	40

9. Referenslista: 42

1. Inledning

Digitala kommentarsfält har blivit en av vår tids mest centrala arenor för offentlig kommunikation. I takt med att tv-program och sociala medier vävts samman har publiken fått nya möjligheter att inte bara konsumera, utan aktivt delta i meningsskapande processer kring medieinnehåll. Reality-tv som underhållningsform har en särskild position i denna utveckling. Genom att kombinera tävlingsmoment, personporträtt och dramatiska konflikter skapar formatet starka reaktioner och intensiva diskussioner bland tittarna. Sociala medier förstärker detta ytterligare genom att ge publiken en kanal där de i realtid kan kommentera deltagare, moralisera över handlingar, uttrycka frustration eller hylla prestationer. I denna kontext har ett hårt språkbruk kommit att framstå som normaliserat i publikens samtal. Kritiska och moraliserande kommentarer får allt mer plats och ges större synlighet, vilket kan bidra till att förstärka uppfattningen om att starka och negativa reaktioner är ett förväntat inslag i publikens deltagande. Reality-tv som genre är dessutom utformad för att väcka känslor och engagemang, vilket i samband med sociala mediers logiker riskerar att främja ett klimat i kommentarerna där hårda omdömen och nedvärderande uttryck får en central plats.

Robinson är ett av Sveriges mest etablerade och omdiskuterade realityprogram, och programmets officiella Facebook-sida fungerar som en plats där tusentals tittare varje säsong diskuterar händelser och deltagare. Kommentarsfältet blir därmed inte bara ett utrymme för spontana reaktioner, utan en arena där språk används för att skapa och förstärka normer, kategoriseringar och sociala värderingar. I dessa diskussioner tillskrivs deltagarna olika egenskaper, moraliska omdömen och identiteter, ofta genom uttryck som både speglar och påverkar hur människor tänker om kön, rättvisa och beteende i samhället.

Detta sätt att förstå språk bygger på ett diskursteoretiskt perspektiv, där språk inte ses som ett neutralt verktyg för att beskriva verkligheten, utan som något människor använder för att agera socialt. Fairclough (1992) menar att språket är både konstituerande och konstituerat. Det betyder att språket påverkas av samhällets normer, värderingar och maktstrukturer, samtidigt som språket i sin tur bidrar till att upprätthålla och sprida dessa normer. När människor kommenterar *Robinson*-deltagare gör de det alltså utifrån redan existerande föreställningar om vad som är rätt och fel, men deras kommentarer bidrar samtidigt till att förstärka eller normalisera dessa föreställningar i det offentliga samtalet (Fairclough, 1992, s. 63–68).

När dessa språkliga praktiker upprepas och cirkulerar i publika kommentarsfält finns det en risk att de normaliserar hårda bedömningar av individers värde, beteende och moral. Reality-tv framstår därmed inte enbart som underhållning, utan som en arena där sociala normer förhandlas och reproduceras i vardagligt språk. Trots detta har just publikens språkbruk i svenska realitysammanhang i liten utsträckning analyserats ur ett kritiskt diskursperspektiv.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna studie är att analysera hur språk används i kommentarsfält kopplade till *Robinson* för att uttrycka negativa värderingar om programmets deltagare. Studien fokuserar särskilt på hur könsbundna uttryck, moraliserande kommentarer och andra former av nedvärderande språk formas i interaktionen mellan användare. Vidare undersöks hur sådana språkliga uttryck kan förstärkas genom upprepning och stöd från andra, men också hur de i vissa fall motsägs eller problematiseras i det digitala samtalet. Genom att analysera dessa språkliga mönster syftar studien till att synliggöra hur normer kring kön, moral och värderingar formas och sprids i kommentarsfältet.

För att konkretisera studiens syfte formuleras följande forskningsfrågor:

1. Vilka former av nedvärderande kommentarer förekommer i kommentarsfält på Facebook kring *Robinson*?
2. På vilket sätt kan språkbruket i dessa kommentarer tolkas som en spegling av sociala normer och värderingar?

1.3 Centrala begrepp

För att tydliggöra studiens analytiska fokus används i denna studie begreppen *deltagare*, *användare* och *publik* för att beskriva olika aktörer kopplade till realityprogrammet *Robinson*. Med **deltagare** avses de personer som medverkar i programmet och framställs i tv-sändningen. Begreppet **användare** syftar på de individer som aktivt deltar i kommentarsfältet genom att skriva kommentarer på Facebookinlägg kopplade till programmet. Med **publik**

avses de personer som tar del av programmet som tittare, oavsett om de själva deltar i kommentarsfältet eller inte.

Begreppen används konsekvent genom studien för att tydliggöra skillnaden mellan programmets medverkande, de kommenterande användarna och den bredare tittarpubliken.

2. Bakgrund

Robinson är ett svenskt realityprogram som sänds på TV4 och bygger på tävlingsmoment, sociala relationer och strategiskt spel. Programmet går ut på att ett antal deltagare delas in i lag och tävlar mot varandra i fysiska och mentala tävlingar. Förlorande lag eller individer tvingas rösta ut en deltagare, vilket innebär att sociala allianser, konflikter och moraliska bedömningar blir centrala inslag i programmets dramaturgi.

Utöver tävlingarna ges stort utrymme åt deltagarnas personliga egenskaper, relationer och strategiska val. Programmet klipps på ett sätt som framhäver konflikter, svek, lojalitet och känslomässiga reaktioner, vilket ofta leder till starka publikreaktioner. *Robinson* kan därmed förstås som ett format som inte enbart handlar om fysisk prestation, utan också om socialt spel, moral och legitimitet.

Programmet har en stark närvaro i sociala medier, där tittare i realtid kommenterar avsnitt, deltagare och händelser. Särskilt programmets officiella Facebook-sida fungerar som en samlingspunkt för publikens diskussioner, där kommentarer ofta präglas av värderingar, känslouttryck och moraliska omdömen. Kommentarsfälten utgör därmed en förlängning av programmets tävlingslogik, där deltagarna fortsätter att bedömas, rangordnas och legitimeras även utanför tv-rutan.

Denna studie fokuserar på vårsäsongen 2025 och analyserar kommentarer kopplade till programmets officiella Facebook-sida. I analysen diskuteras kommentarer som refererar till specifika deltagare och händelser från säsongen. Vissa deltagare förekommer oftare än andra i materialet, vilket speglar publikens selektiva engagemang och programmets dramaturgiska fokus.

3. Tidigare forskning

3.1 Reality-TV som genre

Reality-TV beskrivs som något särskilt eftersom det blandar sådant som normalt brukar hållas isär. Annette Hill (2005) förklarar att reality-TV är en blandning av både fakta och underhållning, och att det gör genren svår att placera i en tydlig kategori. Hon beskriver reality-TV som ett *“moving target”*, något som hela tiden förändras och inte går att definiera exakt (Hill, 2005, s. 9).

Det beskrivs ofta som ett format som visar verkligheten, men genren skiljer sig från både dokumentärer och traditionella underhållningsprogram. Dokumentärer har som mål att ge en saklig och informativ bild av verkligheten, medan reality-TV främst är gjort för att underhålla. Även om verkliga personer medverkar, formas programmen genom urval, klippning och fokus på känslor och konflikter (Hill, 2005). Det innebär att deltagarna inte bara visas som personer, utan också som delar av en berättelse som ska engagera tittaren.

Reality-TV är samtidigt inte ren fiktion eller traditionell underhållning. Programmen bygger inte på manus eller skådespelare, utan på riktiga människor som placeras i särskilda situationer. Dessa situationer är ofta utformade för att skapa spänning, tävling eller starka känslor. Genren lånar därför drag från exempelvis såpor och tävlingsprogram, men skiljer sig genom att deltagarnas egna liv och personligheter står i centrum (Hill, 2005). Detta gör att tittare ofta upplever deltagarna som både vanliga människor och som offentliga personer som kan bedömas och kritiseras.

Det som också gör reality-TV speciellt är att det väcker starka reaktioner. Människor både älskar och hatar genren, och att det är just blandningen av verkligt och dramatiserat som skapar dessa känslor (Hill, 2005, s. 2–3). Vissa tycker att reality är ”skräp-TV”, medan andra följer det mycket nära och engagerar sig i deltagarna. Den här polariseringen är ett viktigt drag i genren. Hill (2005) menar dessutom att reality-TV sticker ut eftersom det fångar upp det som händer i samtiden

Ett annat viktigt drag i reality-TV är att deltagarna följs under en längre tid. Publiken får se deras relationer, känslor och beslut, vilket skapar en känsla av närhet. Samtidigt leder detta till att tittarna ofta bildar starka åsikter om deltagarnas beteenden. Hill (2005) menar att reality-TV uppmuntrar publiken att tolka, värdera och ta ställning till det som händer i programmen.

Detta är särskilt viktigt för denna studie, eftersom dessa värderingar i dag ofta uttrycks i digitala kommentarsfält. När reality-TV gör privata känslor offentliga skapas också ett utrymme där tittare känner sig berättigade att uttrycka åsikter om deltagarnas moral, kön och sätt att vara. Kommentarsfältet blir därmed en plats där programmets berättelse fortsätter genom språk och social interaktion, vilket är centralt för analysen av diskussioner kring *Robinson*.

Reality-TV bygger också på igenkänning. Deltagarna framställs ofta som "vanliga människor" med olika bakgrunder, vilket gör att tittare kan jämföra dem med sig själva och andra. Samtidigt förstärks vissa egenskaper genom produktionens berättarteknik, där deltagare kan framställas som till exempel rationella, känlostyrda eller konfliktsökande (Hill, 2005). Dessa framställningar påverkar hur publiken talar om deltagarna och vilka typer av kommentarer som blir vanliga.

Tidigare forskning visar att dessa bedömningar ofta är könsbundna. Denby (2021) förklarar att kvinnliga deltagare i reality-TV oftare bedöms utifrån känslor, relationer och beteende, medan manliga deltagare i större utsträckning bedöms utifrån prestation och strategi. Santoniccolo (2023) visar samtidigt att kvinnor i medier ofta bedöms utifrån utseende och sexualitet, vilket kan påverka hur publikens kommentarer formuleras. Döring och Mosheni (2020) kompletterar denna bild med att kvinnor oftare utsätts för personliga och sexualiserade kommentarer, medan män i större utsträckning kritiserar utifrån kompetens och prestation.

Behm-Morawitz (2015) menar att reality-TV kan bidra till ett hårdare samtalsklimat, där konflikter och negativa beteenden framställs som underhållande. När dessa konflikter diskuteras i kommentarsfält kan språket bli mer aggressivt, särskilt när användare bekräftar och förstärker varandras åsikter. Detta är centralt för studiens fokus på hur negativa värderingar inte bara uttrycks, utan också sprids och normaliseras genom språklig upprepning i interaktion, samt hur detta bidrar till normskapande processer.

Även frågor om klass och vad som anses vara rätt eller passande beteende blir tydliga i reality-TV. Deltagare bedöms ofta utifrån hur de talar, uttrycker känslor och hanterar konflikter. Avvikelse från vad som uppfattas som ett "rätt" sätt att vara kan leda till stark kritik i kommentarsfält. Detta visar hur reality-TV fungerar som en arena där normer kring kön, moral och socialt beteende både formas och ifrågasätts genom språk.

3.2 Kommentarsfält som social arena för värderingar och bedömningar

Forskning om publikens roll i digitala medier visar att kommentarsfält inte enbart fungerar som platser för spontana reaktioner, utan som sociala arenor där betydelser, värderingar och normer skapas gemensamt. Butsch (2008) menar att publiken i moderna medier är aktiv och deltar i att forma hur innehåll förstås och värderas. Detta innebär att tittare inte bara tar emot det som visas, utan också tolkar, diskuterar och omformulerar det i samtal med andra.

I digitala miljöer blir denna process särskilt tydlig eftersom publikens reaktioner är synliga för många samtidigt. Ferković Pašić (2025) visar att kommentarsfält gör känslor, åsikter och tolkningar offentliga, vilket påverkar hur andra användare förstår både programmet och deltagarna. När vissa tolkningar upprepas och får stöd kan de snabbt framstå som dominerande eller självklara. Kommentarsfältet blir därmed inte bara en plats för individuella uttryck, utan ett sammanhang där gemensamma uppfattningar formas.

Kommentarsfält fungerar också som platser där människor bedömer och värderar andra. Genom språk kan användare uttrycka vem de sympatiserar med, vem de tar avstånd från och vilka beteenden som anses acceptabla. Dessa bedömningar handlar inte enbart om handlingar i programmet, utan också om deltagarnas personlighet, moral och sätt att uttrycka känslor. På så sätt blir kommentarsfältet en plats där sociala normer synliggörs och förhandlas.

En viktig aspekt av kommentarsfält är också hur språket där bidrar till att skapa mer stabila bilder av deltagarna över tid. När vissa sätt att beskriva en deltagare återkommer i flera kommentarer kan dessa beskrivningar börja fungera som etablerade sanningar, snarare än som enskilda åsikter. Publikens språk får därmed en samlad effekt, där upprepade värderingar bidrar till att forma hur deltagare förstås och bedöms, även bortom det som faktiskt visas i programmet. På så sätt blir kommentarsfältet en plats där språket inte bara speglar åsikter, utan aktivt påverkar hur deltagare uppfattas.

Küchler (2023) beskriver att kommentarsfält ofta präglas av återkommande sätt att tala om vissa grupper, vilket gör att skillnader mellan personer framstår som tydligare och mer självklara. När liknande formuleringar upprepas av flera användare kan de få större tyngd och framstå som mer legitima. På så sätt bidrar språket i kommentarsfältet till att befästa värderingar snarare än att bara spegla dem.

Kommentarsfältet fungerar därmed inte bara som en plats för reaktion, utan också som ett utrymme där deltagarnas identitet tolkas och omtolkas av publiken. Stiernstedt och Jakobsson (2017) förklarar vidare att publikens tolkningar ofta bygger vidare på redan existerande föreställningar om kön och social position. I kommentarsfält kan detta innebära att vissa deltagare snabbt placeras i bestämda roller, till exempel som trovärdiga, osympatiska eller feiga. Dessa roller formas i hög grad genom språket och kan bli svåra att bryta. För denna studie är detta perspektiv avgörande, eftersom analysen inte enbart fokuserar på enskilda kommentarer, utan på hur språket i kommentarsfältet kring *Robinson* fungerar som en gemensam arena för värdering, bedömning och normskapande.

3.3 Varför uppstår hat i digitala kommentarsfält

Hat i digitala kommentarsfält uppstår inte av en slump, utan fyller flera sociala och psykologiska funktioner. White (1996) beskriver hat som mer än stark ilska. Hat handlar om att förminska, förnedra eller ta makt över en annan person. När någon uttrycker hat försöker de ofta markera att den andra personen har gjort fel eller förtjänar kritik. I sammanhang som reality-TV kan detta ske när tittare reagerar starkt på deltagares beteenden och upplever att någon har brutit mot normer för hur man ”bör” vara.

Hat kan också fungera som ett sätt att stärka den egna positionen. Ben-Ze’ev (2008, s. 278) menar att när människor uttrycker hat kan de samtidigt framställa sig själva som moraliska, rationella eller bättre än den som kritiseras. Genom att peka ut någon annan som felaktig kan användaren visa att de själva står på ”rätt sida”. I digitala miljöer, där kommentarer är synliga för många, blir detta särskilt tydligt. Hat blir då inte bara ett känslouttryck, utan också ett sätt att visa vem man är inför andra.

Flera studier visar att hat sällan uttrycks helt ensamt. Schils och Pauwels (2014) samt Hawdon et al. (2017) visar att hat ofta uppstår och förstärks i grupp. När flera användare skriver liknande negativa kommentarer om samma person skapas en känsla av gemenskap. Användarna bekräftar varandra och bygger vidare på samma kritik. Samtidigt placeras den person som kommenteras utanför gruppen. Detta kan göra att hat snabbt eskalerar, eftersom varje ny kommentar stärker bilden av att kritiken är rimlig och accepterad.

Den digitala miljön spelar också en viktig roll i varför hat uttrycks så lätt, och detta är centralt för att förstå språket i kommentarsfält kopplade till *Robinson*. Cohen-Almagor (2017) visar att anonymitet gör att människor känner mindre ansvar för vad de skriver. När användare inte möter deltagarna ansikte mot ansikte blir det lättare att formulera hårda, nedvärderande eller moraliserande kommentarer. I kommentarsfält innebär detta att språk som sannolikt inte hade använts i ett direkt möte kan uttryckas utan större eftertanke.

Samtidigt formas språket av hur digitala plattformar är uppbyggda. Gagliardone et al. (2015, s.36-38) menar att sociala medier uppmuntrar snabba reaktioner och starka känslouttryck. Kommentarer som uttrycker ilska, irritation eller moralisk upprördhet får ofta mer synlighet och respons. I kommentarsfält kring *Robinson* kan detta bidra till att negativa kommentarer uppmärksammas, besvaras och byggs vidare på, vilket förstärker ett hårdare tonläge. Vollhardt et al. (2006) visar att negativa budskap engagerar mer känslomässigt än positiva, vilket gör att kritiska och hatfulla uttryck lätt sprids och får större genomslag.

Det är dock viktigt att betona att hat i digitala kommentarsfält inte alltid tar formen av tydliga eller explicita angrepp. Senare forskning har visat att negativa och nedvärderande uttryck ofta formuleras genom mer subtila språkliga strategier. Dutta et al. (2024, s.27-28) visar att ironi, sarkasm och underförstådda formuleringar bidrar till att sexism och misogyni kan uttryckas på ett sätt som framstår som vardagligt eller skämtsamt, men som samtidigt reproducerar negativa värderingar. Nascimento et al. (2025) pekar vidare på att just dessa kontextberoende uttryck ofta missas i automatiserade analyser av hat, vilket indikerar att kvantitativa mätningar riskerar att underskatta omfattningen av normreproducerande språkbruk.

Forskningen visar därmed att det inte är tillräckligt att analysera förekomsten av hatkommentarer isolerat, utan att ton, sammanhang och språklig inramning är avgörande för hur negativa värderingar uttrycks och normaliseras. Detta är särskilt relevant i kommentarsfält kring reality-TV, där publikens bedömningar ofta formuleras genom humor, ironi eller moraliserande kommentarer som vid första anblick kan framstå som mindre allvarliga.

Samtidigt pekar forskning på att digitala villkor såsom anonymitet och plattformdesign förstärker denna typ av språkbruk. Castaño-Pulgarín (2021) visar att anonymitet och låg grad av ansvarstagande bidrar till ett mer aggressivt och polariserat samtalsklimat, medan Butsch (2008) betonar att publiken i digitala miljöer inte enbart är konsumenter, utan aktiva deltagare i normskapande processer. Kommentarsfält fungerar därmed som sociala rum där

maktrelationer, könsnormer och moraliska gränsdragningar reproduceras genom språklig interaktion.

Sammanfattningsvis visar tidigare forskning att negativa och hatrelaterade uttryck i digitala kommentarsfält formas genom samspelet mellan moralisk bedömning, gruppdynamik och de villkor som präglar digital kommunikation. För denna studie innebär det att fokus inte bara ligger på vad som sägs om deltagarna i *Robinson*, utan på hur språket används i interaktionen mellan användare för att uttrycka och förhandla negativa värderingar och sociala normer. Genom att analysera dessa språkliga mönster kan studien synliggöra hur negativa värderingar förstärks, sprids och ibland ifrågasätts i kommentarsfältet.

3.4 Moral som publikpraktik i digitala kommentarsfält

Forskning om moral i digitala miljöer visar att moraliska uttryck i kommentarsfält inte enbart fungerar som reaktioner på innehåll, utan som sociala handlingar genom vilka användare positionerar både sig själva och andra. Monge och Laurent (2024, s. 14-15) visar i sin studie att moralisk upprördhet i form av så kallad *online flaming* inte enbart kommunicerar kritik mot ett objekt eller en handling, utan också fungerar som en signal om avsändarens egna moraliska värderingar. Att uttrycka stark indignation eller fördömande online blir därmed ett sätt för användare att framställa sig själva som moraliskt medvetna, rättfärdiga eller normmedvetna inför andra.

Denna typ av moraliskt språkbruk får särskild betydelse i publika kommentarsfält, där uttryck inte bara riktas till den kritiserade individen utan också till en bred publik. Monge och Laurent (2024) visar att moraliserande kommentarer ofta tolkas och värderas av andra användare utifrån hur rimliga, proportionerliga eller legitima de framstår, vilket innebär att moral kontinuerligt förhandlas i interaktion. Moral fungerar därmed inte som ett statiskt regelverk, utan som en social praktik där normer etableras genom språklig respons, instämmande eller avvisande.

Ett bredare normativt perspektiv på moral i sociala medier presenteras av Nelson (2018), som diskuterar hur digitala plattformar skapar förutsättningar för snabba, affektivt laddade och ofta moraliserande reaktioner. Nelson (2018) menar att sociala medier tenderar att försvaga eftertänksamhet och självkontroll, vilket kan leda till att moraliska omdömen uttrycks mer impulsivt och polariserat. I detta sammanhang blir moral inte nödvändigtvis ett resultat av

reflektion, utan en performativ handling där användare snabbt tar ställning och markerar rätt och fel.

Tillsammans bidrar dessa perspektiv till att förstå moral som en publikpraktik i digitala kommentarsfält. Moraliska omdömen fungerar inte enbart som individuella åsikter, utan som kollektiva positioneringar där publiken gemensamt etablerar normer för acceptabelt beteende. I relation till reality-Tv innebär detta att publikens kommentarer inte bara bedömer deltagarnas handlingar, utan också bidrar till att definiera vilka former av spel, känslouttryck och strategiska val som uppfattas som legitima eller förkastliga. Kommentarsfältet framträder därmed som en arena där moral kontinuerligt produceras, förstärks och ibland ifrågasätts genom språklig interaktion.

3.5 Affekt och känslors betydelse i digitala kommentarsfält

Forskning om digital kommunikation visar att känslor och affekter spelar en central roll i hur kommentarsfält formas, tolkas och utvecklas. Chen och Xia (2024) visar i sin meta-analys att valensen i onlinekommentarer, det vill säga om de är positiva eller negativa, har tydliga effekter på användares kognitiva, emotionella och beteendemässiga responser. Negativa kommentarer har genomgående starkare emotionell påverkan än positiva, och tenderar att förstärka negativa attityder samt öka benägenheten att själva uttrycka kritik eller ilska. Detta innebär att affektiva uttryck inte bara påverkar individen som läser kommentaren, utan också bidrar till ett eskalerande känsloklimat i kommentarsfältet.

Affektens roll förstärks ytterligare av de tekniska och sociala förutsättningar som präglar sociala medier. Steinert och Dennis (2022, s. 36) introducerar begreppet *emotional affordances* för att beskriva hur plattformars design såsom synlighet, snabb återkoppling och möjligheten till respons formar användares känslomässiga upplevelser. Sociala medier uppmuntrar ofta snabba och känslostyrda reaktioner, vilket gör att affektiva uttryck som ilska, frustration eller moralisk upprördhet lätt får genomslag. I kommentarsfält innebär detta att känslor inte bara uttrycks, utan också cirkulerar och förstärks genom interaktion mellan användare.

Den emotionella påverkan av negativa kommentarer har även belagts experimentellt. Ai och von Mühlén (2025) visar att exponering för negativa kommentarer på sociala medier kan ha en direkt inverkan på användares humör och ångestnivåer. Studien visar att även kortvarig kontakt med negativt laddade kommentarer kan leda till försämrat emotionellt välbefinnande.

Detta understryker att kommentarsfält inte enbart är diskursiva arenor, utan också emotionella miljöer där affektiva uttryck får reella konsekvenser.

Sammantaget visar tidigare forskning att affekt och känslor är centrala komponenter i digitala kommentarsfält. Känslor fungerar inte bara som individuella reaktioner, utan som sociala krafter som påverkar hur normer etableras, hur konflikter eskalerar och hur vissa perspektiv får dominans.

4. Teorier och begrepp

I följande kapitel presenteras de teorier och begrepp som ligger till grund för vår studie.

4.1 Kritiskt diskursanalys

Kritisk diskursanalys (CDA) utgör den teoretiska grunden för studiens analys av publikens språkbruk. Utifrån Faircloughs (1992) kritiska diskursanalys betraktas språk som en form av social handling som både formas av och formar samhällsliga strukturer. Språket ses inte som neutralt, utan som något som deltar i att upprätthålla normer, maktordningar och föreställningar om exempelvis moral, kön och legitimitet. Den kritiska dimensionen i teorin innebär att maktutövning i språk ofta är subtil och omedveten, men kan synliggöras genom analys av språket och dess funktioner i sociala praktiker (Fairclough, 1995, S 54-55).

Faircloughs angreppssätt bygger på idén att alla texter, även korta digitala kommentarer, är förankrade i tidigare etablerade diskurser (Winther Jørgensen & Phillips, 2000, s. 13). När människor formulerar sig online gör de det genom språkliga resurser som redan är kulturellt tillgängliga. Därför kan språket i ett kommentarsfält analyseras för att synliggöra vilka samhällsliga föreställningar som aktiveras och reproduceras.

För att analysera dessa processer används Faircloughs tredimensionella modell för språk användning. Varje kommunikativ händelse, i detta fall en kommentar eller samling kommentarer, analyseras utifrån tre nivåer: text, diskursiv praktik och social praktik (Fairclough, 1992).

På textnivå studeras språkliga val såsom ordval, formuleringar och argumentationssätt. Detta innebär en analys av hur språket i kommentarsfälten struktureras och vilka värderingar som artikuleras genom de språkliga uttrycken.

På nivån diskursiv praktik riktas fokus mot hur texter produceras, cirkulerar och tolkas inom specifika kommunikativa sammanhang. I digitala kommentarsfält innebär detta en förståelse för hur språkliga uttryck formas genom etablerade konventioner för interaktion, respons och värdering. I denna studie används den diskursiva praktiken som en analytisk förståelseram för hur kommentarsfält kring *Robinson* fungerar som en återkommande och igenkännbar kommunikationsform. Kommentarsfältet kan därmed förstås som en genre med särskilda normer för hur åsikter uttrycks, förstärks och bemöts, exempelvis genom svar, instämmande och upprepning. Genom denna förståelse blir det möjligt att analysera hur individuella

yttranden samspelar med kollektiva tolkningsmönster och hur vissa diskurser stabiliseras över tid (Winther Jørgensen & Phillips, 2000, s. 74-75).

På nivån social praktik sätts språkbruket i relation till bredare samhällsliga strukturer och maktordningar. Fairclough (1995, s. 54) menar att diskurser både formar och formas av sociala mönster, och att dessa mönster ofta framstår som naturliga eller självklara. Genom analys av den sociala praktiken kan man synliggöra hur språket i kommentarsfält är kopplat till exempelvis könsnormer, moraliska ideal eller meritokratiska värderingar (Winther Jørgensen & Phillips, 2000, s. 87-88).

Genom denna tredimensionella förståelse blir det möjligt att analysera publikens språkbruk på ett sätt som både tar hänsyn till individuella yttranden och de samhällsliga strukturer som de är en del av, samt hur identiteter, relationer och verklighetsbilder konstrueras och reproduceras i digital interaktion.

4.2 Publikteoretiska perspektiv

Publiken förstås i denna studie som en aktiv och meningsskapande aktör snarare än en passiv mottagare. Detta perspektiv har sin teoretiska grund i forskning av bland andra Butsch (2008) och Jenkins (2009), som båda betonar att publikens roll förändrats i takt med digitalisering och sociala mediers framväxt. Istället för att enbart ta emot ett program deltar publiken i att tolka, värdera och vidareförmedla innehållet. Kommentarsfältet fungerar därmed som en social arena där betydelser förhandlas kollektivt.

En central utgångspunkt hos Butsch (2008) är att publiken genom sina samtal skapar normer för vad som betraktas som legitimt beteende och rimliga tolkningar. Detta innebär att kommentarsfält utgör en mikro-offentlighet där användare tillsammans formulerar, förhandlar och sanktionerar sociala normer. Publiken reagerar inte enbart på innehållet, utan bidrar också till att skapa normativa ramar för vad som uppfattas som acceptabelt beteende. I kommentarsfältet kring *Robinson* blir detta särskilt tydligt, då publiken kontinuerligt bedömer deltagarnas agerande utifrån föreställningar om rättvisa, lojalitet, moral och tävlingsduglighet. Publiken intar därmed en aktiv bedömarroll, där deltagarna granskas, värderas och rangordnas. I denna typ av offentligt samtal uppstår en form av publikmakt: genom svar, gillamarkeringar och upprepning av vissa formuleringar etableras en kollektiv värderingsstruktur

där vissa perspektiv lyfts fram och andra marginaliseras. Publiken får därmed makt att påverka både hur programmet förstås och hur deltagarna framställs i det offentliga samtalet.

Det är dock viktigt att förstå att publiken inte fungerar som ett enhetligt eller statistiskt kollektiv. Publiken består av olika individer med skilda erfarenheter, värderingar och positioner, vilket innebär att olika sätt att tolka och bedöma *Robinson*-deltagarna samexisterar och ibland står i konflikt med varandra. Samtidigt formas publikens uttryck av gemensamma normer för vad som uppfattas som legitimt, rimligt eller underhållande att säga i just denna kontext.

Jenkins (2009, s. 5-14) beskriver digitala publiker som en del av en deltagarkultur, där gränsen mellan producent och konsument suddas ut. I relation till reality-Tv innebär detta att publiken inte enbart konsumerar berättelsen, utan också deltar i dess fortsatta meningsproduktion genom kommentarer, diskussioner och känslouttryck. I *Robinson*, som tävlingsformat, förstärks detta ytterligare genom programmets fokus på konkurrens, utslagning och prestation, vilket inbjuder publiken att ta ställning och utöva omdöme.

Den deltagarkultur som omger *Robinson* kan därmed förstås som relativt hård och konfrontativ. Hårda, moraliserande eller fördömande uttryck ska inte enbart ses som avvikande eller individuellt aggressiva, utan som del av en normaliserad publikpraktik där starka känslor, tydliga ställningstaganden och skarpa omdömen utgör centrala sätt att delta. Att uttrycka kritik, ilska eller förakt blir i detta sammanhang ett sätt att visa engagemang och tillhörighet i det kollektiva samtalet.

Samtidigt innebär detta inte att alla publika uttryck är likartade eller att publiken alltid agerar på samma sätt. Olika former av publikpositioner samexisterar, där vissa kommentarer förstärker dominerande normer medan andra ifrågasätter eller nyanserar dem. Publikmakten ligger således inte i en enskild kommentar, utan i de kollektiva mönster som uppstår genom upprepning, instämmande och synlighet.

Publikteorin är också relevant eftersom *Robinson* som format bygger på tävling, konkurrens och eliminering, vilket är element som speglar samtidens kulturella ideal om individens ansvar, meritokrati och jämförbar prestation. I en sådan kontext kan publiken ses som en aktör som förlänger tävlingsmomentet utanför programmet. Kommentarsfältet blir i förlängningen en arena där konkurrenslogiken reproduceras socialt: deltagarna bedöms, rangordnas och värderas även efter att programmet har klippts färdigt. Det innebär att publikens interaktion inte bara är en respons på ett underhållningsformat, utan en del av en större kulturell diskurs om konkurrens och utslagning som präglar det moderna samhället.

Enligt Butsch (2008, s.117-121) skiljer sig den aktiva publiken från en mer traditionellt förstådd betraktarpublik genom att den inte enbart tolkar innehållet individuellt, utan offentligt ingriper och deltar i meningsskapandet. Den aktiva publiken håller sig inte till att bara reagera emotionellt, utan agerar normativt genom att värdera, korrigera och sanktionera andra tolkningar. Därmed blir kommentarsfältet inte endast ett forum för åsikter utan också en plats där publikens makt aktualiseras genom språkliga handlingar.

Sammantaget möjliggör dessa publikteoretiska perspektiv en förståelse av kommentarsfältet som en dynamisk och normskapande arena. Publiken framträder inte som ett bihang till programmet, utan som en aktör med betydande inflytande över hur *Robinson* tolkas, vilka deltagare som ges legitimitet och vilka sociala normer som förstärks eller ifrågasätts genom språkliga praktiker.

4.3 Genusteori

Genusteori utgör ett centralt analytiskt perspektiv i denna studie eftersom språkbruket i kommentarsfält ofta reproducerar etablerade normer om vad som anses vara feminint och maskulint. I denna uppsats används Yvonne Hirdmans (1988, 2010) teori om genussystemet, som beskriver hur kön organiseras genom två grundläggande principer: dikotomin mellan könen och mannens norm. Den första principen innebär att det manliga och det kvinnliga hålls isär som två skilda kategorier som antas vara fundamentalt olika. Den andra principen innebär att det manliga positioneras som norm, måttstock och det önskvärda, medan det kvinnliga framstår som avvikande, underordnad eller som något som måste förklaras i relation till det manliga.

Genussystemet är inte bara en individuell föreställning utan en social ordning som formas och reproduceras genom språk, normer och vardagliga handlingar. I ett kommentarsfält där användare spontant uttrycker irritation, stöd, kritik eller hån blir dessa underliggande strukturer tydliga just genom vilka egenskaper som tillskrivs män respektive kvinnor, och vad som värderas som legitimt beteende. Ett genusperspektiv gör det därför möjligt att förstå varför vissa typer av kritik riktas oproportionerligt mot kvinnliga deltagare och varför andra förväntas av manliga.

Tidigare forskning om digitala miljöer visar att kön spelar en central roll i hur hat, kritik och negativa känslor uttrycks. Döring & Mosheni (2020) och Ortega-Sánchez et al. (2021) visar

exempelvis att kvinnor oftare möter kommentarer som fokuserar på deras känslor, moral eller personlighet, medan män i större utsträckning kritiserar utifrån kompetens, beslut eller resultat. Dessa mönster återkommer ofta i granskningar av kommentarsfält där kvinnor framställs som ”gnälliga”, ”emotionella” eller ”opålitliga”, medan män framställs som ”svaga”, ”oengagerade” eller ”strategiskt dåliga”. Genusperspektivet gör det därmed möjligt att analysera hur denna typ av könade förväntningar går igen även i relation till *Robinson*.

I relation till Hirdmans genussystem blir det tydligt att publiken inte bara uttrycker sina åsikter om deltagarna, utan också disciplinerar dem genom språk där kvinnliga deltagare förväntas vara känslomässigt kontrollerade och socialt harmoniska, medan avvikelser, till exempel i form av irritation, konflikter eller strategiskt spel, ofta beskrivs som moraliskt problematiska. Män tilldelas i högre grad rollen som normativt tävlingssubjekt, vilket innebär att deras värde oftare kopplas till fysisk styrka, prestation och strategiska beslut.

Genusperspektivet synliggör därför hur kommentarsfältet fungerar som en arena där könade normer både uttrycks och reproduceras.

Genusteorin används i denna studie i nära samspel med diskursteori. Detta innebär att kön inte ses som en isolerad kategori, utan som en del av bredare diskurser om prestation, legitimitet, moral och deltagarnas värde. Genom att analysera hur publiken beskriver deltagarna i termer av exempelvis duglighet, känslouttryck, strategiskt spel eller social kompetens blir det möjligt att se hur kön strukturerar vilka positioner deltagarna tillåts inta och hur språket bidrar till att återskapa hierarkier mellan män och kvinnor. På så sätt fungerar genusteorin som ett verktyg för att förstå de könade dimensionerna av publikens värderingar och hur dessa normer upprätthålls genom språkliga praktiker i kommentarsfältet.

4.4 Neoliberalism och prestationslogik

Neoliberalism fungerar i denna studie som ett analytiskt begrepp som hjälper till att förstå hur samtida föreställningar om ansvar, prestation och konkurrens präglar publikens språkbruk.

Brown (2015, s. 21-23) beskriver neoliberal rationalitet som en styrningslogik där individen förstås som ett konkurrenssubjekt som ständigt ska optimera sig själv. Personligt värde knyts inte till moraliska eller kollektiva principer, utan till mätbara prestationer, effektivitet och självansvar. I denna förståelse blir relationer, handlingar och identiteter något som värderas utifrån deras ”avkastning”, vilket gör att individer också bedömer varandra genom ett prestationsorienterat ramverk.

En viktig aspekt av neoliberalismen är hur idéerna har spridits och normaliserats i samhället. Ursprungligen formulerades neoliberalism som en ekonomisk och politisk modell med fokus på marknadens överhöghet och individens ansvar, men dessa värderingar har sedan breddats till andra sfärer som utbildning, arbetsliv, kultur och medier (Harvey, 2005). Inom utbildning betonas till exempel meritokrati och självdisciplin, där eleven bedöms utifrån mätbara resultat. På arbetsmarknaden kan vi se dessa logiker genom krav på ständig kompetensutveckling och produktivitet. Samma logik syns i populärkultur och sociala medier, där individen ständigt jämförs och utvärderas utifrån prestation och synlighet. Prestation, effektivitet och självoptimering framhålls här som centrala normer (Brown, 2015). Detta leder till att människor ofta värderar både sig själva och andra utifrån hur mycket de presterar. I kommentarsfält syns detta när publikens omdömen om deltagarna formuleras i termer av duglighet, självdisciplin eller brist på ansträngning, snarare än andra typer av värderingar.

Begreppet är relevant eftersom det synliggör hur krav på personlig ansvarsskyldighet och meritokratiska värderingar reproduceras språkligt i kommentarsfält. När publikens omdömen om deltagarna formuleras i dessa termer speglar det en bredare neoliberal värdeetik där prestation fungerar som moralisk måttstock. Forskning visar att den neoliberala prestationslogiken inte är könsneutral. Gill (2014) visar hur konkurrens, självansvar och prestationsbaserade värderingar i praktiken samverkar med etablerade genusnormer. Även om prestation framställs som ett objektiva och rättvist mått, bedöms män och kvinnor ofta utifrån olika kriterier. Män förväntas visa handlingskraft, tävlingsvilja och styrka, medan kvinnor i högre grad bedöms utifrån känslomässigt beteende, social kompetens och moral.

Neoliberalism som begrepp gör det därmed möjligt att förstå hur publiken i kommentarsfält knyter samman prestation, karaktär och ansvar, samt hur detta samverkar med könade och moraliska normer i det analyserade materialet.

4.5 Hatkommentarer som analytiskt begrepp

Begreppet ”hatkommentarer” används i denna studie för att fånga språkliga uttryck som syftar till att nedvärdera, förlöjliga eller moraliskt fördöma individer. Hat på nätet definieras av Castaño-Pulgarín et al. (2022) som en form av språklig exkludering som kan förekomma både explicit, genom direkta förolämpningar och hot, och implicit, genom ironi, subtil nedvärdering eller moralisering. Döring & Mosheni (2020, s. 67-68) betonar att hatkommentarer ofta förstärks socialt, exempelvis när flera användare instämmer i negativa formuleringar eller reproducerar samma kritiska uttryck.

I digitala kommentarsfält är hatkommentarer inte bara isolerade utsagor, utan del av en kollektiv praktik där normer och hierarkier reproduceras. Hat kan rikta sig mot deltagarnas kön, kropp, känslor, strategiska val eller personliga egenskaper. Genom att analysera dessa uttryck blir det möjligt att se hur vissa former av kritik normaliseras, medan andra marginaliseras eller ignoreras. Detta kopplar hatkommentarer direkt till genusteoretiska perspektiv: kvinnor möter ofta kritik som fokuserar på känslomässiga uttryck, social förmåga eller personlighet, medan män i högre grad kritiseras för strategiska beslut, prestation eller fysisk förmåga (Döring & Mosheni, 2020; Ortega-Sánchez et al., 2021).

Begreppet används här inte för att kategorisera enskilda ord, utan som ett analytiskt verktyg för att förstå hur språkliga uttryck, när de cirkulerar i ett kollektivt sammanhang, bidrar till att reproducera sociala hierarkier och normativa förväntningar på deltagarna. Hatkommentarer kan därmed förstås som ett uttryck för publikens makt, där likes, svar och upprepning gör vissa negativa utsagor mer synliga och legitimerar dem inom kommentarsfältets diskursiva praktik.

Vidare kan hatkommentarer analyseras i relation till neoliberal prestationslogik, där individens värde bedöms utifrån prestation och ansvar. Kritik som riktas mot deltagare blir då inte bara personlig, utan fungerar som ett sätt att disciplinera deltagarnas beteende enligt rådande normer för konkurrens, duglighet och social acceptans. I detta avseende blir hatkommentarer ett fönster in i hur normer kring kön, prestation och moral konkretiseras i språket och reproduceras genom publika interaktioner.

Sammanfattningsvis erbjuder begreppet hatkommentarer en teoretisk ingång för att analysera de negativa och normskapande dimensionerna av publikens språkbruk. Det möjliggör en förståelse för hur individuella uttryck, i samspel med kollektiva tolkningsmönster, bidrar till att upprätthålla sociala hierarkier och normer i kommentarsfält kring *Robinson*.

5. Metod och material

I denna del presenteras och argumenteras uppsatsens metod, material, urval och tillvägagångssätt.

Vi har i denna studie valt att använda oss av en form av kvalitativ textanalys. En kvantitativ textanalys undersöker ett större antal analysenheter på ett ytligare plan, vilket hade kunnat ge kunskap om hur många gånger en viss typ av kommentar förekommer (Ekström & Johansson, 2019, s. 17). Syftet med denna studie är dock att göra en djupare analys av texterna för att kunna urskilja underliggande budskap i kommentarerna som inte går att se eller få fram genom numeriska värden. För att göra detta krävs därför en kvalitativ metod, som ger möjligheten att undersöka och analysera mening och meningsskapande i texter och kan ge kunskap om textens helhet som sträcker sig utöver enbart det som står i texten samt fånga upp nyanser i texten som står mellan raderna (Esaiasson et al. 2017, s. 211).

För att analysera dessa perspektiv har vi valt att tillämpa kritisk diskursanalys, en form av kvalitativ metod som särskilt belyser maktförhållanden genom språkbruk. Faircloughs kritiska diskursanalys med den tredimensionella modellen är inte bara en teori utan kan också tillämpas i form av en analysmetod. Denna metod är lämplig eftersom studiens syfte är att undersöka hur språkbruk i kommentarsfält kring *Robinson* bidrar till att skapa, reproducera eller utmana sociala föreställningar om moral, kön och makt. Diskursanalys lämpar sig för forskning som fokuserar på språkets funktion i sociala sammanhang, snarare än att mäta frekvenser av specifika ord eller uttryck (Fairclough, 1992).

I kommentarsfält uttrycker användare åsikter, känslor och moraliska värderingar, och dessa yttranden fungerar som språkliga handlingar genom vilka normer och sociala positioneringar reproduceras. Metoden möjliggör därmed en fördjupad förståelse av hur mening, identiteter och maktrelationer formas i interaktionen mellan publik och medieinnehåll. Den är samtidigt tillräckligt flexibel för att fånga upp blandade uttrycksformer såsom sarkasm, moraliska omdömen, känslouttryck och subtilt könskodade formuleringar, vilket lyfts fram i tidigare forskning om online-hat och värderande språkbruk.

5.1 Analysschema och tillvägagångssätt

För att analysera materialet har en kvalitativ, tematiskt orienterad diskursanalys tillämpats med utgångspunkt i Faircloughs (1992) kritiska diskursanalys. I stället för att empiriskt

kartlägga samtliga dimensioner i modellen har dessa använts som en analytisk förståelseram för att tolka hur språkbruket i kommentarsfälten fungerar som social praktik.

Analysen genomfördes i flera steg. Inledningsvis lästes samtliga kommentarer igenom upprepade gånger för att identifiera återkommande språkliga mönster, värderingar och bedömningspraktiker. I detta skede noterades särskilt negativa värdeomdömen, moraliserande formuleringar, könade uttryck samt förlöjligande och trivialiserande språk.

Tre övergripande teman identifierades: prestation som moralisk måttstock, moraliserande publikbedömningar samt förlöjligande språk och social hierarkisering. Dessa teman utgör inte separata eller slutna kategorier, utan överlappar delvis varandra och speglar hur samma språkliga uttryck kan bära flera betydelser samtidigt. Kommentarer sorterades sedan tematiskt utifrån dessa teman.

På textnivå analyserades ordval, formuleringar och återkommande uttryck i kommentarerna, med fokus på hur deltagare beskrivs, värderas och kategoriseras. På nivån diskursiv praktik gav de oss en förståelse för hur kommentarsfälten fungerar som en kommunikativ arena där publikens bedömningar förstärks och normaliseras genom interaktioner såsom svar och gillamarkeringar. Slutligen sattes dessa språkliga praktiker i relation till bredare sociala föreställningar om exempelvis kön, moral och prestation, i linje med Faircloughs begrepp om social praktik.

Analysen är därmed inte avsedd att mäta frekvenser eller dra generaliserbara slutsatser, utan syftar till att synliggöra hur publiken genom vardagligt språkbruk uttrycker negativa värderingar som bidrar till att reproducera och förhandla normer i en reality-tv-kontext.

Analyschema:

Analysnivå	Analysfokus	Teoretisk utgångspunkt	Analysfrågor	Exempel på vad som analyseras
Textnivå	Språkbruk, ordval, ton	Kritisk diskursanalys (Fairclough), Genusteori (Hirdman)	Hur uttrycks kön, moral och värderingar i språket?	Ord som "gnällig", "falsk", "värdelös", "borde skämmas"
Diskursiv praktik	Interaktion, meningsskapande, publikmakt	Publikteori (Butsch)	Hur bekräftar, förstärker eller ifrågasätter användare	Svar, instämmande kommentarer, upprepningar, likes

			varandras tolkningar?	
Social praktik	Normer, ideal och maktrelationer	Kritisk diskursanalys (Fairclough), Genusteori (Hirdman), Neoliberal prestationslogik (Brown)	Vilka normer framställs som självklara eller önskvärda?	Moral, prestation, ansvar, könade ideal

5.2 Empiriskt material

Det empiriska materialet i denna studie består av kommentarer hämtade från den officiella Facebook-sidan för *Robinson* våren 2025. Denna plattform valdes eftersom den samlar en aktiv och engagerad publik med ett offentligt kommentarsfält där användare spontant diskuterar deltagare, tävlingsmoment och moraliska konflikter. Just kommentarsfältets öppna och lättillgängliga karaktär gör det till en naturlig arena för att studera hur publikens språkliga uttryck formar och reproducerar sociala normer som ligger i linje med studiens syfte.

Då studien genomförs med en kvalitativ metod krävdes ett avgränsat och hanterbart material. Kvalitativa analyser är tids- och tolkningsintensiva, vilket innebär att ett stort och heltäckande material inte är praktiskt genomförbart inom ramen för arbetets tidsbegränsning (Ekström & Johansson, 2019, s. 17). I stället för att analysera samtliga kommentarer från hela säsongen valdes därför ett strategiskt och avgränsat material. Urvalet kan förstås som ett analytiskt exempel på hur ett kommentarsfält kring *Robinson* kan se ut, snarare än som ett material som ska vara statistiskt representativt för hela säsongen. Med ”typiskt” menas här inte att kommentarerna med säkerhet speglar alla diskussioner som förts, utan att de innehåller återkommande sätt att uttrycka sig som är vanliga i den typ av publikinteraktion som studien undersöker.

I denna studie baseras urvalet på de fem senaste inläggen från vårsäsongen 2025 på programmets officiella Facebook-sida. Materialet visade sig vara variationsrikt och innehöll både spontana reaktioner, längre diskussioner och interaktioner mellan användare, vilket gav goda möjligheter att identifiera språkliga mönster samt återkommande värderingar och legitimerande språkbruk som pekar mot etablerade normer i diskussionerna.

5.3 Urval

Urvalsprocessen genomfördes i två steg för att säkerställa både bredd och analytisk precision. I det första steget valdes fem inlägg från programmets officiella Facebook-sida. Vi började med att fundera på om urvalet skulle baseras på en egen bedömning av vilka inlägg som verkade mest relevanta eller innehöll mest kommentarer, eller om det skulle utgå från de fem senaste inläggen. För att säkerställa ett mer rättvist och transparent urval användes de fem senaste inläggen, vilket minskade risken för att egna preferenser skulle påverka resultatet.

Urvalet gav ett material som visade hög aktivitet, inte bara i form av många kommentarer och reaktioner, utan också genom att användare svarade på varandra och förde längre diskussioner. Detta resulterade i ett omfattande och innehållsrikt material av kommentarer, vilket gjorde det möjligt att få en bredare och mer representativ bild av hur tittarna diskuterade innehållet. Alla kommentarer från dessa inlägg samlades in utan bortsortering för att upprätthålla transparens och minimera vår påverkan i det initiala urvalet.

I det andra steget genomfördes ett strategiskt urval av 60 kommentarer. Urvalet baserades på kriterier där kommentarerna skulle innehålla negativa värderingar eller förolämpningar, moraliserande eller normativa uttalanden samt uttryck med förlöjligande eller könade inslag. Kommentarer som enbart förmedlade fakta, entusiasm exkluderades eller emojis sorterades bort, då de inte bidrog till studiens fokus på språkets socialt reproducerande funktion. I vissa fall inkluderades kommentarer som i sig inte kan klassificeras som hatkommentarer, men som fungerade som utgångspunkt för svarstrådar där sådana uttryck förekom. Dessa kommentarer behölls för att möjliggöra en kontextuell förståelse av interaktionen och hur språkliga betydelser utvecklas i dialog.

Detta dubbla urval möjliggjorde både en bred överblick över publikens uttryck och en fördjupad analys av de språkliga handlingar som bidrar till att konstruera sociala betydelser.

5.4 Kodning och kategorisering

Inför analysen utvecklades ett kodschema baserat på tidigare forskning om digitalt hat, värderande språkbruk och könade normer (Döring, 2019; Castaño-Pulgarín et al., 2022). Kodningen genomfördes manuellt och kategorierna formades i samspelet mellan befintliga teorier och det aktuella materialet. De tre huvudkategorier som strukturerade analysen var negativa värderingar och förolämpningar, moraliserande eller normativa kommentarer samt

förlöjligande eller könade uttryck. Den första kategorin omfattade uttryck som markerar irritation, ilska eller förakt, den andra kategorin synliggjorde hur moral och värdighet konstrueras och den tredje belyste hur könade positioneringar och normer aktualiseras. Kategorierna fungerade som ett stöd i analysens inledande fas och lade grunden för en mer fördjupad diskursanalys enligt Faircloughs modell.

5.5 Forskarens reflexivitet och trovärdighet

Kritisk diskursanalys betonar vikten av forskarens reflexivitet, då forskaren själv är en del av de sociala och diskursiva sammanhang som studeras. Det innebär att analysen alltid sker genom en viss position som präglas av forskarens erfarenheter och värderingar. Forskaren kan därmed aldrig inta en helt neutral eller objektiv roll då man bär med sig förförståelse från samhällsliga kontext man befinner sig i, vilka ens tolkningar filtreras genom (Seiler Brylla et al. 2018, s 17). Att synliggöra denna position är därför en central del av den kritiska diskursanalytiska ansatsen.

Reflexivitet är också en grundläggande princip för kvalitativ forskning, särskilt i ett socialkonstruktionistiskt perspektiv där utgångspunkten är att verkligheten skapas genom språkliga och sociala praktiker (Winther Jørgensen & Phillips, 2000, s. 28–30). Detta innebär att forskaren själv alltid är en del av den värld som studeras och därmed aldrig helt kan inta en neutral eller objektiv position. Våra egna erfarenheter, föreställningar och värderingar påverkar vilka frågor vi ställer, vilka mönster vi upptäcker och hur vi tolkar kommentarsfältets språkliga uttryck.

Eftersom studien bygger på tolkning av språk är forskarens position central. Det finns ingen helt neutral läsning av kommentarsfält, och olika forskare hade kunnat göra delvis andra tolkningar. För att hantera detta har vi strävat efter att inta ett analytiskt förhållningsätt där vi aktivt försökt distansera oss från våra spontana reaktioner som tittare eller mediekonsumenter, och i stället låtit studiens teoretiska ramverk styra analysen. Vårt teoretiska ramverk har fungerat som analytiska verktyg som förankrar tolkningarna i etablerad forskning snarare än i våra personliga uppfattningar.

Vi har dokumenterat urval, kodning och analys noggrant för att göra processen transparent. Genom att använda citat från kommentarsfältet i analysen synliggörs hur tolkningarna empiriskt förankrades i material. Samtidigt är det viktigt att understryka att resultaten inte gör

anspråk på att representera den enda möjliga tolkningen av materialet, utan bör förstås som en av flera möjliga läsningar av hur språkbruket i kommentarsfält kring *Robinson* kan förstås.

5.6 Etiska överväganden

Eftersom kommentarsfält på Facebook är delvis offentliga men samtidigt innehåller personliga och känslomässiga uttryck har etiska riktlinjer för digital forskning följts genom hela undersökningen. Kommentarer presenteras utan användarnamn eller andra identifierbara uppgifter, och inga profilbilder, länkar eller detaljer som kan kopplas till enskilda individer återges. Materialet har uteslutande använts i forskningssyfte och behandlats med respekt för att användarna kan ha uttryckt sig i ett affektivt eller känsloladdat sammanhang.

Endast kommentarer från öppna och publikt tillgängliga trådar har inkluderats, vilket innebär att inga användare har behövt kontaktas för samtycke. I enlighet med Vetenskapsrådets (2024) forskningsetiska principer har en avvägning gjorts mellan forskningsnytta och potentiella risker för de individer som indirekt berörs av studien. Då studiens fokus ligger på språkliga mönster och diskursiva praktiker, snarare än på enskilda personer, bedöms anonymisering av kommentarskribenter vara tillräcklig för att skydda individers integritet.

Utöver kommentarskribenterna berör studien även de deltagare i *Robinson* som omnämns i kommentarerna. Dessa individer är dock medvetna om att de deltar i ett stort, kommersiellt reality-program där exponering, publikreaktioner och offentlig granskning utgör en central del av formatet. Deltagarna framträder därmed som offentliga personer i det sammanhang som studeras. Trots detta har hänsyn tagits till att de fortfarande är privatpersoner utanför programmets ramar. Analysen fokuserar därför på hur deltagarna positioneras språkligt i publikens kommentarer, snarare än på personliga egenskaper eller privata omständigheter.

Sammantaget bedöms studiens forskningsnytta, i form av ökad förståelse för hur normer, värderingar och maktrelationer reproduceras i digitala publika samtal, överväga de begränsade risker som kan uppstå för de individer som indirekt berörs. Genom konsekvent anonymisering, varsam användning av citat och ett analytiskt fokus på kollektiva språkliga mönster säkerställs att studien genomförs i enlighet med god forskningssed.

6. Resultat och analys

I följande avsnitt analyseras publikens språkbruk i kommentarsfält kring *Robinson* våren 2025. Analysen bygger på 60 kommentarer som valts ut utifrån kriterierna negativa värderingar, moraliserande uttryck samt förlöjligande eller könade formuleringar. Fokus ligger på hur dessa språkliga uttryck används av publiken för att värdera deltagare, förhandla betydelser och positionera både sig själva och andra i det digitala samtalet.

Analysen syftar därmed till att belysa vilka typer av språkliga uttryck som dominerar i kommentarsfälten och hur dessa uttryck kan förstås som sätt att uttrycka negativa värderingar samt som uttryck för bredare sociala normer och värderingar, i linje med studiens forskningsfrågor. Kommentarsfältet betraktas inte enbart som en plats för individuella åsikter, utan som en arena där språk används kollektivt för att skapa, förstärka och normalisera föreställningar om exempelvis prestation, moral, kön och legitimitet.

Analysen är tematiskt strukturerad och organiserad kring tre återkommande mönster som framträdde i materialet: (1) prestation och tävlingsduglighet som moralisk måttstock, (2) moral och rättvisa i relation till föreställningar om legitimt spelande samt (3) förlöjligande språk och konstruktionen av sociala hierarkier. Dessa teman ska inte förstås som ömsesidigt uteslutande, utan som analytiska ingångar som tillsammans belyser hur publikens språkbruk fungerar som social praktik.

6.1 Tema 1: Prestation, värde och tävlingsduglighet som moralisk måttstock

Ett av de mest framträdande mönstren i materialet är hur publiken kopplar deltagarnas värde till deras tävlingsresultat. Kritik som riktas mot deltagarna handlar sällan enbart om huruvida de vinner eller förlorar, utan placerar deras prestationer i en moralisk ram där duglighet, självdisciplin och uthållighet framstår som centrala ideal. Genom ett konsekvent värderande språk skapas en föreställning om att en deltagare som inte presterar tillräckligt bra inte längre är värd att vara kvar i tävlingen.

Särskilt tydligt blir detta i kommentarer som riktas mot kvinnliga deltagare, där prestation ofta kopplas samman med personliga egenskaper och karaktär. I dessa formuleringar framställs misslyckade tävlingsresultat inte som situationsbundna, utan som uttryck för individens oförmåga. Detta blir tydligt i följande kommentarer:

”Hur ska hon kunna rädda Pål? Hon är ju oduglig i tävlingarna.”

”Sara är en skön tjej men totalt värdelös i tävlingar.”

”Sara är kass på tävlingarna. Sluta gnälla och prestera istället liksom.”

I dessa exempel används ord som ”*oduglig*” och ”*värdelös*”, vilket inte bara bedömer prestationens utfall utan tillskriver deltagaren en mer grundläggande brist. Språket konstruerar därmed ett samband mellan tävlingsresultat och personligt värde, där prestation blir ett mått på legitimitet. I linje med Faircloughs (1992) diskursteori kan detta förstås som ett språkbruk som bidrar till att naturalisera prestationskrav och framställa dem som självklara.

Denna prestationsdiskurs förstärks ytterligare genom publikens kollektiva respons. Kommentaren ”Hur ska hon kunna rädda Pål? Hon är ju oduglig i tävlingarna” fick exempelvis även ett stort antal gilla-markeringar (78 likes) i jämförelse med andra kommentarer. Likes-funktionen fungerar här som ett socialt förstärkningsverktyg där vissa tolkningar ges större synlighet och legitimitet. I enlighet med Butschs (2008) syn på publiken som ett meningsskapande kollektiv blir kommentaren genom detta inte bara en individuell åsikt, utan ett uttryck för en kollektiv värdering av deltagarens plats i tävlingen. När en nedvärderande kommentar samlar stort stöd framstår den inte enbart som en enskild åsikt, utan som en kollektiv värdering av deltagarens legitimitet. Här rör sig publiken bortom en betraktande position och istället för att enbart reagera på programmets innehåll, ingriper användarna i varandras tolkningar och etablerar en gemensam norm för hur deltagaren bör förstås. På så sätt blir prestationskraven inte bara uttalade, utan socialt förstärkta genom publikens interaktioner, där vissa diskurser, som att bristande prestation rättfärdigar hård kritik, ges hög status medan andra perspektiv marginaliseras.

Liknande mönster kan också ses när kommentarerna bygger vidare på varandra. När en användare skriver ”Sara är kass på tävlingarna. Sluta gnälla och prestera istället liksom”, följs detta av uttalanden som ”Tyvärr värdelös på att tävla”, ”Hoppas hon inte vinner” och ”Måtte hon åka ut. NU.”. Det är då inte enbart det enskilda ordvalet som är betydelsefullt, utan hur uttrycken cirkulerar och upprepas. Med Butschs (2008) teori om publiken som ett meningsskapande kollektiv kan denna process förstås som en form av social bekräftelse där publiken tillsammans etablerar vilka kvaliteter som räknas som legitima. Genom återkommande uttryck förstärks idén att bristande prestation är tillräcklig grund för att exkludera en deltagare från gemenskapen.

Denna form av upprepande och förstärkande språkbruk kan också förstås som ett slags rituellt publikbeteende. Liknande mönster har historiskt kunnat observeras i andra publikpraktiker, såsom publikens häckande vid sportevenemang där gemensamma rop, uttryck eller omdömen fungerar för att markera tillhörighet och gemensamma normer. I *Robinsons* kommentarsfält tar detta uttryck genom språklig upprepning och social förstärkning, vilket bidrar till att stabilisera prestationsdiskursen som norm.

En återkommande språklig strategi i materialet är att presentera prestation som ett moraliskt krav snarare än ett resultat av spelets komplexa villkor. Uppmaningar som ”Åk hem”, ”Sluta gnälla och prestera istället” och ”Hon kommer inte att vinna” skapar en norm där tävlingsduglighet förstås som en skyldighet. Detta ligger nära en neoliberal prestationslogik där individens värde konstrueras genom självdisciplin, ansträngning och kontroll, och där misslyckanden tolkas som personliga svagheter snarare än strukturella eller situationsbundna. Misslyckanden ses inte som resultat av spelets villkor eller omständigheter, utan som personliga brister, vilket gör kritik till ett medel för social kontroll över vad som anses vara acceptabelt beteende.

Den könade dimensionen i denna diskurs blir särskilt tydlig när kritik mot kvinnliga deltagare kopplas till känslouttryck. Kommentarer som ”Du bara gnäller och gnäller” eller att en deltagare ”börjar bli jobbig på riktigt” reproducerar föreställningar om kvinnors känslor som störande och illegitima. I relation till Hirdmans (1998) genussystem innebär detta att kvinnliga deltagare positioneras som avvikare från normen om den tyst uthålliga och rationella tävlanden. Här kan resultatet tolkas som att publiken har olika förväntningar på deltagarna beroende på kön. Kvinnor har inte samma förväntningar på sig att prestera i tävling utan döms i högre grad utifrån personlighet och beteende, att vara ”jobbiga” och ”gnälliga”. Deras plats i tävlingen ifrågasätts därför på grund av detta snarare än på grund av tävlingsresultat.

När kritik riktas mot manliga deltagare formuleras den däremot oftare i termer av prestation, kampvilja och spelintegritet. Ett tydligt exempel på detta är kommentaren ”Att en fuskare o en person som lägger sig i tävling fortfarande får vara med UT med KAIS”. Här kritiseras deltagaren inte för känslomässigt beteende, utan för att bryta mot ideal om manlig tävlingsduglighet och fysisk heder. Kommentaren reproducerar därmed normativa föreställningar om maskulinitet där uthållighet, rättvist spel och viljan att ta kamp utgör centrala värden. Ur ett neoliberalt perspektiv tyder detta på att mannens värde kopplas till styrka och prestation i tävling, medan kvinnans värde kopplas till känslor och socialt

beteende. Språket förstärker därmed en könad prestationslogik där olika normer gäller beroende på kön.

Ett liknande mönster återfinns i kommentaren ”I vilken annan säsong som helst skulle Aron inte ta sig såhär långt”. Även här placeras kritiken främst på prestationsnivå, och missnöjet riktas delvis mot programmets utformning snarare än mot deltagarens emotionella eller moraliska egenskaper. Tillsammans visar dessa exempel hur prestationsdiskursen är könskodad där män kritiseras utifrån hur väl de lever upp till tävlingsidealet, medan kvinnor i högre grad bedöms utifrån känslor, personlighet och moral. Att kvinnor oftare bedöms utifrån känslouttryck medan män bedöms utifrån prestation innebär att samma handlingar inte värderas lika. Kvinnliga deltagare riskerar därmed att förlora legitimitet inte enbart på grund av tävlingsresultat, utan även genom hur deras känslor tolkas och värderas. Detta bidrar till att reproducera en könad ordning där rationalitet, kontroll och fysisk tävlingsförmåga fortsätter att fungera som manligt kodade ideal, medan emotionella uttryck konstrueras som problematiska när de kopplas till kvinnlighet.

Prestation används också som ett sätt att avgöra vilka deltagare som överhuvudtaget anses förtjäna att vara kvar i spelet. Kommentarer som ”Flax Sara vinner inte... finns inte på kartan” eller ”Hon kommer inte att vinna” fungerar inte enbart som prognoser, utan som språkliga markörer för vem publiken anser vara legitim. Här synliggörs Faircloughs (1992) tanke om hur språkliga handlingar bidrar till att reproducera sociala ordningar: när tillräckligt många uttrycker att en deltagare saknar rätt att vara kvar, normaliseras denna uppfattning som ett rimligt sätt att förstå hennes roll i tävlingen, där hon positioneras som mindre legitim och därmed som någon vars närvaro i spelet framstår som obefogad.

Språket fungerar också som ett sätt att upprätthålla en hierarki inom publiken själv. När användare markerar vad man bör förvänta sig av en deltagare, exempelvis genom att säga ”man har inte stora förhoppningar att hon ska lyckas” eller ”hon är värdelös på tävlingar”, reproduceras en kollektiv norm där publiken framstår som den instans som definierar tävlingsduglighet. Genom att kommentera på detta sätt positionerar publiken sig själva som tolkningsföreträdare för spelets moral och struktur. De blir, med Butchs begrepp, en publik som agerar snarare än publik som enbart betraktar.

Sammantaget visar temat hur prestation i *Robinson* fungerar som en central moralisk måttstock genom vilken deltagarnas värde och legitimitet förhandlas. I kommentarsfält kopplade till tävlingsmoment framträder ett konsekvent mönster där fysisk duglighet,

kampvilja och tävlingsresultat är avgörande för vem som anses ”höra hemma ” i programmet. Kommentarererna uttrycker inte bara åsikter, utan bidrar aktivt till att forma en diskurs där tävlingsduglighet kopplas till disciplin, moral och i förlängningen kön. När prestation blir en fråga om karaktär och värdighet förstärker kommentarsfältet de strukturella ordningar som både Fairclough (1992) och Hirdman (1988) menar präglar samtida samhällsliga diskurser. I denna kontext fungerar kommentarsfältet som en arena där publiken inte bara följer tävlingen, utan genom språket själva producerar normer för hur deltagarna ska förstås, värderas och bedömas.

6.2 Tema 2: Moral, rättvisa och föreställningar om legitimt spelande

Där prestation i det första temat framstod som en moralisk indikator på deltagarnas värde, fördjupas denna logik i nästa tema där publiken formulerar mer explicita moraliska förväntningar på hur deltagare bör bete sig. Många kommentarer fungerar inte bara som spontana reaktioner, utan uttrycker en tydlig uppfattning om hur en ”riktig” eller ”värdig” Robinson-deltagare ska bete sig. Kritik riktas både mot strategiskt spelande, brott mot löften, misstänkt fusk och bristande lojalitet. Publiken positionerar därigenom sig själv som en slags moralisk domare som avgör vad som räknas som legitimt, hederligt och rättvist spel.

Detta syns tydligt i kommentarer som ”Sara sjönk otroligt mycket i mina ögon när hon bröt löftet hon gav till Sofia och anslöt sig till mobbargänget i syd” eller ”Sofia och Pål är kappvändare”. Här framställs deltagarnas strategiska val som moraliska övertramp. Det är inte enbart handlingarna i spelet som kritiserar, utan själva karaktären hos deltagarna ifrågasätts. När någon påstår att en deltagare ”sjunker” i värde på grund av ett beslut kopplas beteendet till en föreställning om moralisk integritet. Det strategiska spelet framstår då som något ohederligt, trots att det är en integrerad del av Robinson-formatet. Publiken skapar på så sätt en norm där spelandet accepteras endast när det uppfattas som ”rent”, det vill säga när det överensstämmer med publikens egna moraliska ideal.

Denna norm förstärks i kommentarer som uttryckligen tillskriver vissa deltagare rollen som ”fuskare”, ”fulspelare” eller del av ”mobbargänget”. Exempelvis i kommentaren ”Att en fuskare och en person som lägger sig i tävling fortfarande får vara med UT med KAIS” framträder en stark moraliserande ton. Här är kritiken inte längre formulerad som en oenighet om strategi utan som ett principiellt ställningstagande. Publiken använder starkt värdeladdade begrepp för att kategorisera deltagare som antingen moraliskt godtagbara eller oacceptabla.

Detta ligger nära det Fairclough (1992) beskriver som hur språkliga praktiker konstruerar sociala hierarkier, där de som tillskrivs moraliska brister automatiskt hamnar längst ned i ordningen.

I flera kommentarsfält utvecklas diskussionen till en kollektiv förhandling om moral, där användare inte bara uttrycker egna åsikter utan också bemöter, korrigerar och värderar varandras tolkningar. Detta blir särskilt tydligt i tråden som rör deltagarna Aron och Kais, där publikens bedömningar snabbt polariseras och förstärks genom interaktion.

I kommentarsfältet förekommer bland annat följande inlägg och svar:

”Heja Sofie, Aron och Kais!”

”Nej, Aron och Kais är de elakaste där ju.”

”Fel, de har varit elaka.”

”Va? Aron och Kais är ju hemska!”

Dessa kommentarer visar hur publiken gemensamt producerar och förhandlar moraliska kategoriseringar. Det initialt positiva ställningstagandet möts direkt av korrigerande svar som ifrågasätter och omdefinierar deltagarnas karaktär. Genom denna dialog etableras snabbt tydliga motsatspar, där deltagare placeras i kategorier som ”god” respektive ”ond”, ”rättvis” respektive ”elak”.

Denna process kan förstås i relation till Butschs (2008) teori om publikens kollektiva makt. Kommentarsfältet fungerar här som en mikro-offentlighet där normer inte bara uttrycks, utan aktivt formas genom respons, instämmande och avvisande. När flera användare upprepar samma negativa omdöme om Aron och Kais bidrar detta till att stabilisera en dominerande tolkning av deras agerande. Moraliska värderingar blir därmed inte individuella åsikter, utan kollektiva positioner som får ökad legitimitet genom synlighet och upprepning.

Vidare förstärks denna normbildning genom plattformens interaktiva funktioner, såsom svar och gilla-markeringar, vilka bidrar till att vissa tolkningar framstår som mer självklara än andra. Sammantaget visar detta hur publiken genom språkliga handlingar och interaktioner etablerar en moralisk ordning där vissa sätt att spela *Robinson* uppfattas som legitima, medan andra kategoriseras som oacceptabla.

Samtidigt riktas moraliserandet inte bara mot individuella handlingar, utan också mot deltagarnas plats i spelet. När en användare skriver att en deltagare ”halkar in på ett

bananskal” eller kommer in ”nyäten och fit for fight” skapas en föreställning om att vissa inte har gjort sig förtjänta av sin plats. Detta öppnar upp mot en bredare diskussion om meritokrati och förtjänstlogik, där publiken förväntar sig att framgång ska spegla hårt arbete och rättvisa villkor. Dessa föreställningar ligger nära en neoliberal moralordning där prestation, autenticitet och personlig disciplin värderas högt. I detta sammanhang blir deltagare som anses ha fått ”fördelar” moraliskt misstänkliggjorda.

Här blir publikens makt särskilt tydlig. I realityformat som *Robinson* förväntas deltagarna följa reglerna för spelet, men publiken använder kommentarsfältet för att formulera en alternativ, moralisk regelbok som inte nödvändigtvis sammanfaller med programmets officiella struktur. De skapar egna normer för vad *Robinson* ”bör” vara. När någon skriver att reglerna är ”absurda” eller att spelet har blivit en ”hönsgård där vissa blir hackkycklingar”, är det inte bara en reaktion på ett programinslag, utan en markering av att programmet inte längre lever upp till publikens föreställningar om formatets legitimitet. Publiken utövar därför en form av symbolisk makt där de definierar vad spelet ska handla om, vilka värden som bör gälla och vilka deltagare som anses värdiga.

En intressant aspekt av det moraliserande temat är att kvinnor ofta tillskrivs ett tyngre moraliskt ansvar än män. Exempelvis kritiserar kvinnliga deltagare för att manipulera, bryta löften eller spela strategiskt, något som i materialet framställs som särskilt problematiskt. En kommentar lyder: ”Hon spelade och manipulerade i gränslandet rätt friskt för att slippa hamna i kamp mot starkare spelare”, vilket här tolkas som att kvinnors strategier betraktas som mer ohederliga än mäns. Detta stödjer Hirdmans (1988) genussystem: kvinnor förväntas vara relationsorienterade, känsliga och lojala, och när de bryter mot dessa normer framstår de som moraliskt avvikande.

Övergripande visar detta tema att publiken genom språk, interaktioner och kollektiva bedömningar skapar en moralisk ordning som deltagarna förväntas förhålla sig till. Kommentarsfältet fungerar som en arena där normer om lojalitet, rättvisa, spelstil och moralisk autenticitet inte bara uttrycks utan gradvis förstärks och normaliseras. På så vis framträder publikens makt att definiera vad som uppfattas som legitimt spelande och vilka deltagare som tillskrivs högre eller lägre värde. Genom dessa språkliga processer reproduceras bredare samhälleliga föreställningar om moral, ansvar och social rangordning.

6.3 Tema 3: Förlöjligande, banaliserande språk och konstruktionen av sociala hierarkier

Ett tredje framträdande tema i materialet handlar om hur publiken använder förlöjligande, banaliserande och trivialiserande språk för att nedvärdera deltagarnas sociala och personliga värde. Till skillnad från den direkta prestationskritiken i tema 1 och de moraliska bedömningarna i tema 2, kännetecknas detta tema av kommentarer som gör deltagarna löjeväckande genom ironi, humor, överdrift och hån. Språket fungerar därmed som ett sätt att inte bara uttrycka missnöje, utan att förminska deltagarna och placera dem i en hierarki där vissa framstår som mindre kompetenta, mindre seriösa och mindre värdiga än andra.

Ett återkommande drag i materialet är hur deltagarnas agerande reduceras till ointressanta eller meningslösa handlingar, där flera kommentarer bär en ton av att beskriva deras agerande som barnsligt eller irrationellt. Detta sker ofta genom kommentarer som förminskar vad deltagarna bidrar med och där deras insatser framställs som oväsentliga eller överdrivna:

”Men prata är hon duktig på”

”De hon kan är att göra upp eld & prata prata prata...helt oväsentliga saker.”

”Så överdrivet...”

Dessa formuleringar bidrar till att konstruera en bild av deltagaren som någon vars närvaro saknar substans. Här framställs att ”prata” inte som en social eller strategisk färdighet, utan som ett tomt och irriterande beteende. Språket fungerade därmed förminskade och skapar en symbolisk distans mellan publiken och deltagaren. Dessutom fungerar denna typ av språklig nedmontering som en subtil form av maktutövning där publiken placerar deltagaren lägre i en hierarki av kompetens och värdighet. Detta kan förstås som en textuell strategi där värde avgörs och rangordnas genom vardagliga ordval som framstår som oskyldiga, men som i sin upprepning får normerande kraft.

Ett mer explicit exempel återfinns i kommentaren ”När hon hade chansen att ta sig in genom tävling sprang hon bara runt och skrek fitta hela tiden, ingen trevlig underhållning”. Här konstrueras inte bara ett narrativ om bristande kontroll, utan även ett narrativ om social olämplighet. I linje med Faircloughs (1992) syn på textuella strategier bidrar sådana ordval till att etablera en bild av deltagaren som irrationell, osammanhängande och mindre värdig. Hånfullheten blir därmed inte enbart en individuell reaktion utan ett språkligt verktyg som reproducerar en hierarki där vissa typer av uttryck ses som underlägsna.

Det är också viktigt att uppmärksamma att flera kommentarer som analyserats i tidigare teman återkommer här, men nu i en annan förståelse. Exempelvis kommentaren ”Du bara gnäller och gnäller” eller ”Sara är kass på tävlingarna. ”Sluta gnälla och prestera istället liksom” användes tidigare som exempel på prestationskritik. I detta tema visar de emellertid hur samma formuleringar också fungerar för att förminska deltagarnas beteende på ett personligt plan. Att en kommentar kan bära flera betydelselager som moral, prestation och förlöjligande visar att publikens språkbruk inte är entydigt, utan del av en komplex diskurs där samma uttryck reproducerar flera olika maktstrukturer samtidigt.

Förlöjligandet riktas dock inte enbart mot enskilda deltagare, utan även mot programmets legitimitet som tävlingsformat. I flera kommentarer uttrycks en upplevelse av att *Robinson* inte längre lever upp till publikens föreställningar om hur programmet bör vara. Detta tar sig uttryck i kommentarer som:

”ett riktigt lekrobinson”

”mer likt Bonde söker fru än Robinson”

”finns inga värdiga vinnare här”

”alla har glidit på en räkmacka”

Även om kritiken formellt riktar sig mot programmet som helhet blir det indirekt en dömning av deltagarna. De menar på att deltagarna snarare hade passat i andra typer av program som inte ställer samma krav på fysisk styrka, uthållighet och allvar. Det som inte uppfyller kraven på fysisk prövning görs därmed till föremål för förlöjligande. Det skapar också en diskurs där deltagarna framstår som mindre seriösa och mindre värdiga än tidigare säsonger.

På så vis blir förlöjligandet också ett sätt för publiken att uttrycka sin makt över formatet genom att markera vad som anses legitimt. Detta stödjer Butschs (2008) analys av publiken som meningsskapare, där publiken skapar normer genom att kollektivt definiera vad som räknas som ett ”äkta” Robinson. När programmet avviker från dessa förväntningar, med mindre fysisk kamp, yngre deltagare, lugnare tävlingar, blir hån, ironi och nedvärderande språk ett sätt att disciplinera både deltagarna och formatet.

Samtidigt är det tydligt att kvinnliga deltagare i större utsträckning än män beskrivs genom stereotypa och könade attribut. Kommentarer som innehåller ord som ”gnällig”, ”jobbig”, ”överdriven” och ”pratig” knyter an till Hirdmans teori om genussystemet där kvinnor historiskt förknippats med känslsamhet och irrationalitet. Genom att upprepa formuleringar

som ”Men prata är hon duktig på” eller ”Du bara gnäller och gnäller” reproduceras en diskurs där kvinnors känslor och uttryck framstår som mindre legitima än mäns. Det är inte beteendet i sig som betraktas som störande, utan att beteendet begås av en kvinna.

Förlöjligande språk fungerar också som ett sätt att skapa samhörighet inom publiken. Humoristiska och ironiska kommentarer kan fungera inkluderande för dem som delar tolkningen, samtidigt som de exkluderar deltagarna som görs till föremål för skämtet. Exempel på detta är följande kommentarer:

”Två ganska tråkiga finner varandra, finns alltid en för alla”

”Man har inte stora förhoppningar att hon ska lyckas att inte komma sist”

Denna typ av formuleringar skapar en implicit vi och dem logik där publiken framstår som överordnad och dömande, medan deltagarna reduceras till karaktärer som kan rangordnas, förlöjligas eller avfärdas, vilket i sin tur mobiliserar en form av gemensam publikidentitet.

Detta tema visar att förlöjligande språk inte bara är ett sätt att uttrycka irritation eller humor, utan ett centralt sätt som publiken skapar ordning i en realitykontext. Genom att använda ironi, överdrift, antydningar och trivialiserande språk etableras en diskurs där vissa beteenden, personligheter och uttryck ses som mindre värdefulla eller mindre legitima. Detta bidrar till att reproducera både könade maktstrukturer och generella sociala hierarkier. Förlöjligandet blir därmed en tydlig del av publikens maktutövning där deltagarnas roller i *Robinson* korrigeras, regleras och värderas genom språket.

7. Diskussion

Denna studie har undersökt vilka språkliga uttryck som dominerar i kommentarsfält kopplade till *Robinson*, hur dessa uttrycker negativa värderingar om deltagarna och hur de kan förstås som en del av bredare normskapande processer i digitala publiksammanhang. Resultatet visar att publikens kommentarer inte uppstår av sig själva, utan att språkbruket formas i relation till etablerade diskurser om makt, kön och moral. På så sätt fungerar kommentarsfältet som en mikro-offentlighet där normer inte bara uttrycks, utan aktivt upprätthålls genom språklig interaktion, vilket ligger i linje med tidigare forskning om publiken som aktiv medskapare av tolkningar och värderingar av innehållet. Denna studie visar hur denna process tar sig konkreta språkliga uttryck i vardagliga kommentarer. Genom upprepning och instämmande får enskilda yttranden normerande kraft, vilket illustrerar hur diskursiv makt inte nödvändigtvis utövas uppifrån, utan skapas kollektivt genom vad som kan anses som vardagliga former av interaktion. I *Robinsons* kommentarsfält blir denna publikpraktik tydlig där deltagarnas prestationer, känslouttryck och strategiska val kontinuerligt värderas och moraliseras. Detta tyder på att just reality-TV som genre, med sitt fokus på tävling, autenticitet och personliga konflikter, skapar särskilda förutsättningar för ett språkbruk där gränser för legitimitet och värdighet dras kollektivt av publiken.

Precis som tidigare forskning om digitala miljöer beskriver (Döring & Mohseni, 2020; Ortega-Sánchez et al., 2021), visar även vår studie att språket riktat mot deltagarna ofta präglas av negativa värderingar och moraliserande kommentarer. Trots att våra kommentarer inte alltid innehåller explicit hat, upprätthålls ändå en hård och normativ ton där deltagare bedöms utifrån personliga och moraliserande kriterier. Detta stärker bilden av att nätets hat och kritik ofta är subtilt och normaliserat, snarare än extremt.

Ett centralt mönster som framträder i analysen är hur språket i kommentarsfälten reproducerar etablerade genusnormer. Även om studien inte syftar till att jämföra mäns och kvinnors behandling i kvantitativ mening, visar resultaten tydligt hur kön aktualiseras genom språkbruket. De analyserade kommentarerna reproducerar könsbundna normer oavsett om de riktas mot män eller kvinnor, vilket understryker hur genus fungerar som en diskursiv resurs snarare än enbart som en fråga om representation. Resultaten visar att kvinnliga deltagare i större utsträckning kritiserar för emotionella och moraliska egenskaper, medan män bedöms utifrån prestation och kompetens, precis som tidigare forskning visat (Döring & mosheni,

2020; Küchler et al., 2023). Samtidigt bidrar denna studie genom att visa hur dessa mönster reproduceras i publikens vardagliga språkbruk, snarare än i mediala representationer i sig.

Vår studie bekräftar därmed att digitala samtal, även i underhållningskontexter, fortsätter att upprätthålla den könade arbetsdelning som beskrivs i Hirdmans (1988) genussystem.

Samtidigt visar vårt material att vissa användare aktivt försöker bryta med dessa normer genom att försvara kvinnliga deltagare eller påpeka dubbelstandarder. Detta antyder att kommentarsfältet inte enbart är en plats där normer reproduceras, utan också en arena där motstånd och alternativa tolkningar kan formuleras.

Även moraliserande diskurser förekommer i hög grad. Publiken tillskriver gärna deltagarnas beteende moraliskt och kopplar deras handlingar till personlig karaktär snarare än spelstrategi. Detta ligger i linje med Hills (2005) beskrivning av reality-TV som en genre där känslor och autenticitet är centrala, och där tittarna upplever deltagarnas beteende som ”på riktigt”. Vår studie visar att denna upplevelse förstärker publikens vilja att ”döma”, ”prisa” eller ”straffa” deltagare utifrån moraliska ideal.

Neoliberal värdeologier är också tydligt närvarande i publikens språkbruk. Deltagare som anses ”göra för lite”, ”inte ta ansvar” eller ”slösa bort sin chans” kritiseras hårt, medan de som visar självdisciplin framstår som moraliskt överlägsna. Detta stödjer Browns (2015) argument om att neoliberal rationalitet genomsyrar dagens kultur och formar hur individer bedömer varandra. Att neoliberal värdeologier genomsyrar publikens språkbruk visar hur även underhållningskontexter fungerar som arenor för moraliskt ansvarstagande. Genom publikens vardagliga kommentarer reproduceras neoliberal ideal i kollektiva bedömningar av deltagarna, vilket bidrar till göra dessa normer självklara och svåra att ifrågasätta.

Samtidigt är det viktigt att betona att språkanvändningen inte är entydigt normförstärkande. Resultaten visar att vissa användare uttrycker trötthet över hat, motsätter sig hårda ord eller försvarar deltagare. Även om dessa röster är färre, visar de att kommentarsfält inte enbart är platser för negativitet utan också möjliggör dialoger som utmanar normer. Trots detta framstår den normreproducerande diskursen som dominerande, vilket tyder på att majoriteten av användare oreflekterat reproducerar etablerade föreställningar snarare än att aktivt omförhandla dem.

Sammantaget pekar analysen på att kommentarsfält kring *Robinson* kan förstås som platser där språkbruket speglar och reproducerar bredare samhällsliga föreställningar om genus, moral och ansvar. Även om studien inte empiriskt kan fastställa vilka konsekvenser detta

språkbruk får utanför kommentarsfältet, visar analysen hur publikens vardagliga formuleringar följer och aktualiserar diskurser som är kända från tidigare forskning. Publiken reproducerar genusnormer, moralnormer och neoliberal ansvarsdiskurs genom sina ordval, vilket pekar på att digitala samtal inte bara handlar om underhållning utan om hur människor kollektivt värderar, kategoriserar och bedömer varandra. Även om inslag av motstånd förekommer, framstår den normreproducerande retoriken som dominerande, vilket belyser hur djupt förankrade dessa diskurser är i samtida digitala publiksammanhang. Denna studie bidrar därmed till förståelsen av hur vardagligt språk i digitala kommentarsfält fungerar som social praktik och som en central mekanism i upprätthållandet av maktstrukturer i dagens mediekultur. Genom att rikta fokus mot publikens språkbruk istället för programmets innehåll i sig bidrar studien till en fördjupad förståelse av hur normer och värderingar inte bara representeras utan också aktivt produceras i digitala publiksammanhang.

8. Slutsats

Syftet med denna studie var att undersöka vilka former av nedvärderande kommentarer som dominerar i kommentarsfält på Facebook kring *Robinson* samt hur detta språkbruk kan tolkas som en spegling av sociala normer och värderingar. Genom en kritisk diskursanalys av publikens kommentarer har studien synliggjort hur språket i kommentarsfält fungerar som en central arena för värdering, bedömning och normskapande.

Resultatet visar att de nedvärderande kommentarer som dominerar sällan tar formen av explicit hat, utan istället uttrycks genom moraliserande omdömen, personliga värderingar och till synes ironiska formuleringar. Kritiken riktas ofta mot deltagarnas karaktär, känslouttryck och sätt att ta ansvar.

Vidare visar studien att språkbruket i kommentarsfältet speglar och reproducerar sociala normer och värderingar. I publikens kommentarer kommer föreställningarna om kön till uttryck, där kvinnliga och manliga deltagare ofta bedöms utifrån olika kriterier. Moral, prestation och ansvar används också som centrala utgångspunkter för värdering. Även åldern lyfts fram som ett sätt att värdera deltagarna, exempelvis när programmet reduceras till ett ”lek-Robinson”. Detta tyder på att språket reproducerar etablerade genusnormer samt neoliberal ideal om självdisciplin och ansvarstagande.

Mot bakgrund av resultatet kan studiens forskningsfrågor besvaras på följande sätt. Den första forskningsfrågan, som avser vilka former av nedvärderande kommentarer som förekommer i kommentarsfält på Facebook kring *Robinson*, visar att kommentarerna främst tar formen av moraliserande omdömen, personliga värderingar och ironiska formuleringar snarare än explicit hat. Kritiken riktas huvudsakligen mot deltagarnas karaktär, känslouttryck, prestation och ansvarstagande. Den andra forskningsfrågan, som rör hur språkbruket kan tolkas som en spegling av sociala normer och värderingar, visar att kommentarsfältet reproducerar och förhandlar föreställningar om kön, moral, prestation och ansvar. Genom publikens vardagliga språkbruk synliggörs hur etablerade genusnormer och ideal om självdisciplin och ansvarstagande upprätthålls i ett digitalt publiksammanhang.

Sammantaget visar studien att kommentarsfält kring *Robinson* kan förstås som mikro-offentligheter där publikens språkbruk bidrar till att forma gemensamma uppfattningar om vad som anses som legitimt, acceptabelt och önskvärt beteende. Genom vardagliga kommentarer reproduceras normer och maktstrukturer som sträcker sig bortom programmet i

sig, vilket understryker att digitala publiksammanhang spelar en betydande roll i hur sociala värderingar uttrycks och upprätthålls i samtida mediekultur.

8.2 Vidare forskning

I denna studie identifierades tydliga könsbundna mönster i publikens språkbruk i kommentarsfältet. Resultaten visar att bedömningar av deltagarna ofta formuleras med utgångspunkt i föreställningar om kön, moral och acceptabelt beteende. Mot denna bakgrund finns det behov av vidare forskning som mer systematiskt undersöker hur dessa könade mönster tar sig uttryck i olika sammanhang.

En möjlig inriktning för framtida studier är att genomföra en jämförande diskursanalys av kommentarer riktade mot kvinnliga respektive manliga deltagare, baserad på ett mer könsbalanserat urval. Ett sådant angreppssätt skulle möjliggöra en fördjupad analys av hur könsnormer inte bara reproduceras, utan också tar sig olika språkliga uttryck beroende på vilket kön deltagaren tillskrivs. Genom att jämföra hur liknande beteenden tolkas och värderas hos kvinnor och män kan framtida forskning synliggöra eventuella asymmetrier i publikens bedömningar.

Vidare forskning skulle även kunna fokusera på vilka deltagare som utsätts för mest negativ uppmärksamhet i kommentarsfält, och undersöka vilka faktorer som bidrar till detta. Ett sådant perspektiv kan belysa huruvida graden av hat främst är kopplad till genus, eller om andra aspekter såsom prestation, strategiska val eller programmets redigering och framställning av deltagarna spelar en mer avgörande roll. Genom att analysera samspelet mellan genus, prestation och mediala representationer kan framtida studier bidra till en mer nyanserad förståelse av hur hat och kritik fördelas och legitimeras i digitala publiksammanhang.

En ytterligare inriktning för framtida forskning är att undersöka hur deltagarna själva upplever och påverkas av publikens kommentarer i digitala miljöer. Medan denna studie har fokuserat på publikens språkbruk, skulle ett deltagarperspektiv kunna synliggöra vilka konsekvenser dessa diskursiva praktiker får för de individer som kommenteras. En sådan ansats kan exempelvis belysa hur återkommande kritik, moraliserande omdömen och affektivt laddade kommentarer påverkar deltagarnas psykiska välbefinnande, självbild och förståelse av sin egen roll i programmet.

Genom att kombinera diskursanalys med intervjuer eller andra kvalitativa metoder riktade mot deltagare skulle framtida studier kunna fördjupa förståelsen av hur digital publikmakt omsätts i konkreta och materiella konsekvenser för verkliga personer. Ett sådant perspektiv skulle också bidra till den bredare diskussionen om ansvar, etik och maktrelationer i samband med reality-TV och publikens deltagande i digitala kommentarsfält.

Vidare bör framtida forskning beakta betydelsen av plattformsspecifika villkor. I denna studie användes Facebook som den enda plattformen för insamling av empiri, vilket innebär att resultaten är knutna till de tekniska och sociala förutsättningar som präglar just denna plattform. För att skapa en mer heltäckande bild av publikens meningsskapande skulle kommande studier kunna inkludera flera sociala medieplattformar, såsom Instagram och TikTok.

Ett sådant jämförande angreppssätt skulle möjliggöra analyser av hur tonläge, normer och former av kollektiv förstärkning varierar mellan olika digitala infrastrukturer. Eftersom plattformar skiljer sig åt i fråga om synlighet, algoritmisk spridning och publikens deltagandeformer, kan dessa skillnader ha betydande inverkan på hur kommentarer formuleras och hur normer etableras. Genom att analysera flera plattformar parallellt kan framtida forskning bidra till en fördjupad förståelse av hur tekniska förutsättningar samverkar med språk och affekt i produktionen av publikens värderingar.

Sammantaget visar dessa förslag att publikens språkbruk i digitala kommentarsfält utgör ett komplext forskningsfält där frågor om kön, affekt, makt och plattformslogik behöver studeras i relation till varandra.

9. Referenslista:

Ai, Y., & von Mühlennen, A. (2025). An experimental online study on the impact of negative social media comments on anxiety and mood. *Scientific Reports*, 15(1), Article 26642.

<https://doi.org/10.1038/s41598-025-10810-8>

Ben-Ze'ev, A. (2008). Hating the one you love. *Philosophia*, 36(3), 277–283.

<https://doi.org/10.1007/s11406-007-9108-2>

Nelson, L. S. (2018). *Social media and morality: Losing our self-control*. Cambridge University Press.

Brown, W. (2015). *Undoing the demos : neoliberalism's stealth revolution* (First Edition). Zone Books.

Butsch, R. (2008). *The citizen audience: Crowds, publics, and individuals*. Routledge.

Castano-Pulgarin, S. A., Otero, K. L. M., Echavarría, A. A. A., Mendoza, C. E. R., Parra, M. C. C., & Tang, J. F. C. (2022). Perceived Social Support and Risk of Cyberbullying in Adolescents: A Systematic Review. *Qualitative Report*, 27(7), 1290–1304.

<https://doi.org/10.46743/2160-3715/2022.5039>

Chen, J., & Xia, S. (2024). Are online users influenced by what other users say? Meta-analyzing the cognitive, emotional, and behavioral impact of online comment valence. *Cyberpsychology*, 18(5). <https://doi.org/10.5817/CP2024-5-8>

Cohen-Almagor, R. (2017). Why Confronting the Internet's Dark Side? *Philosophia (Ramat Gan)*, 45(3), 919–929. <https://doi.org/10.1007/s11406-015-9658-7>

Denby, A. (2021). Toxicity and Femininity in *Love Island*: How Reality Dating Shows Perpetuate Sexist Attitudes Towards Women. *Frontiers in Sociology*, 6, 641216.

<https://doi.org/10.3389/fsoc.2021.641216>

Dutta, A., Banducci, S., & Camargo, C. Q. (2024). *Divided by discipline? A systematic literature review on the quantification of online sexism and misogyny using a semi-automated approach*. <https://doi.org/10.48550/arxiv.2409.20204>

Döring, N., & Mohseni, M. R. (2020). Gendered hate speech in YouTube and YouNow comments: Results of two content analyses. *Studies in Communication, Media*, 9(1), 62–88. <https://doi.org/10.5771/2192-4007-2020-1-62>

Ekström, M. & Johansson, B. (2019). Inledning. I M. Ekström & B. Johansson (red.). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. (s. 11-23). Lund: Studentlitteratur AB

Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., Towns, A. & Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Wolters Kluwer.

Fairclough, N. (1992). *Discourse and Social Change*. Polity Press.

Fairclough, N. (1995). *Media discourse*. Edward Arnold.

Fejes, A., & Thornberg, R. (2019). *Handbok i kvalitativ analys* (Upplaga 3). Liber.

Ferković Pašić, I. (2025). Reality TV Shows and Social Media: Public Attitudes and Reactions. *Društvene i humanističke studije (Online)*, 10(1(27)), 785–798. <https://doi.org/10.51558/2490-3647.2025.10.1.785>

Fischer, A., Halperin, E., Canetti, D., & Jasini, A. (2018). Why we hate. *Emotion Review*, 10(4), 309–320. <https://doi.org/10.1177/1754073917751229>

Fraser, N. (1990). Rethinking the Public Sphere: A Contribution to the Critique of Actually Existing Democracy. *Social Text*, 25/26, 56–80. <https://doi.org/10.2307/466240>

Gagliardone, I., Gal, D., Alves, T., & Martinez, G. (2015). *Countering Online Hate Speech*. UNESCO.

Gill, R. (2014). Unspeakable Inequalities: Post Feminism, Entrepreneurial Subjectivity, and the Repudiation of Sexism among Cultural Workers. *Social Politics*, 21(4), 509. <https://doi.org/10.1093/sp/jxu016>

Harvey, D. (2005). *A brief history of neoliberalism*. Oxford University Press.

Hawdon, J., Oksanen, A., & Räsänen, P. (2017). Exposure to online hate in four nations: A cross-national consideration. *Deviant Behavior*, 38(3), 254–266. <https://doi.org/10.1080/01639625.2016.1196985>

- Hill, A. (2005). *Reality TV: Audiences and popular factual television*. Routledge.
- Hirdman, Y. (2010). *Genus - om det stabila föränderliga former*. Liber
- Hirdman, Y. (1988). Genussystemet - reflexioner kring kvinnors sociala underordning. *Tidsskrift för genusvetenskap*, 3, 49-63. <https://doi.org/10.55870/tgv.v9i3.5365>
- Jenkins, H. (2009). *Confronting the challenges of participatory culture : media education for the 21st century*. MIT Press.
- Küchler, C., Stoll, A., Ziegele, M., & Naab, T. K. (2023). Gender-Related Differences in Online Comment Sections: Findings From a Large-Scale Content Analysis of Commenting Behavior. *Social Science Computer Review*, 41(3), 728–747. <https://doi.org/10.1177/08944393211052042>
- Monge, C. K., & Laurent, S. M. (2024). Signaling outrage is a signal about the sender: moral perceptions of online flaming. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 29(2). <https://doi.org/10.1093/jcmc/zmae001>
- Nascimento, F. R. S., Cavalcanti, G. D. C., & Costa-Abreu, M. D. (2025). Gender bias detection on hate speech classification: an analysis at feature-level. *Neural Computing & Applications*, 37(5), 3887–3905. <https://doi.org/10.1007/s00521-024-10841-8>
- Ortega-Sánchez, D., Blanch, J. P., Quintana, J. I., Cal, E. S. de la, & de la Fuente-Anuncibay, R. (2021). Hate Speech, Emotions, and Gender Identities: A Study of Social Narratives on Twitter with Trainee Teachers. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(8), 4055. <https://doi.org/10.3390/ijerph18084055>
- Schils, N., & Pauwels, L. (2014). Explaining Violent Extremism for Subgroups by Gender and Immigrant Background, Using SAT as a Framework. *Journal of Strategic Security*, 7(3), 27–47. <https://doi.org/10.5038/1944-0472.7.3.2>
- Seiler Brylla, C., Westberg, G. & Wojahn, D. (2018). C som i kritik. Kritiska perspektiv inom text- och diskursstudier. I D. Wojahn, C. Seiler Brylla, & G. Westberg, (Red.), *Kritiska text- och diskursstudier* (s. 9-36). Södertörns högskola.

Steinert, S., & Dennis, M. J. (2022). Emotions and Digital Well-Being: on Social Media's Emotional Affordances. *Philosophy & Technology*, 35(2), Article 36.

<https://doi.org/10.1007/s13347-022-00530-6>

Stiernstedt, F., & Jakobsson, P. (2017). Watching reality from a distance: class, genre and reality television. *Media, Culture & Society*, 39(5), 697–714.

<https://doi.org/10.1177/0163443716663643>

Vetenskapsrådet. (2024). *God forskningsred 2024*.

<https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-rapporter/2024-10-02-god-forskningsred-2024.html>

Vollhardt, J., Coutin, M., Staub, E., Weiss, G., & Deflander, J. (2006). Deconstructing hate speech in the DRC: A psychological media sensitization campaign. *Journal of Hate Studies*, 5(1), 15–35. <https://doi.org/10.33972/jhs.40>

White, R. S. (1996). Psychoanalytic process and interactive phenomena. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 44(3), 699–722.

<https://doi.org/10.1177/000306519604400303>

Winther Jørgensen, M., Phillips, L., & Torhell, S.-E. (2000). Diskursanalys som teori och metod. Studentlitteratur.

